

'Απ' Ολα

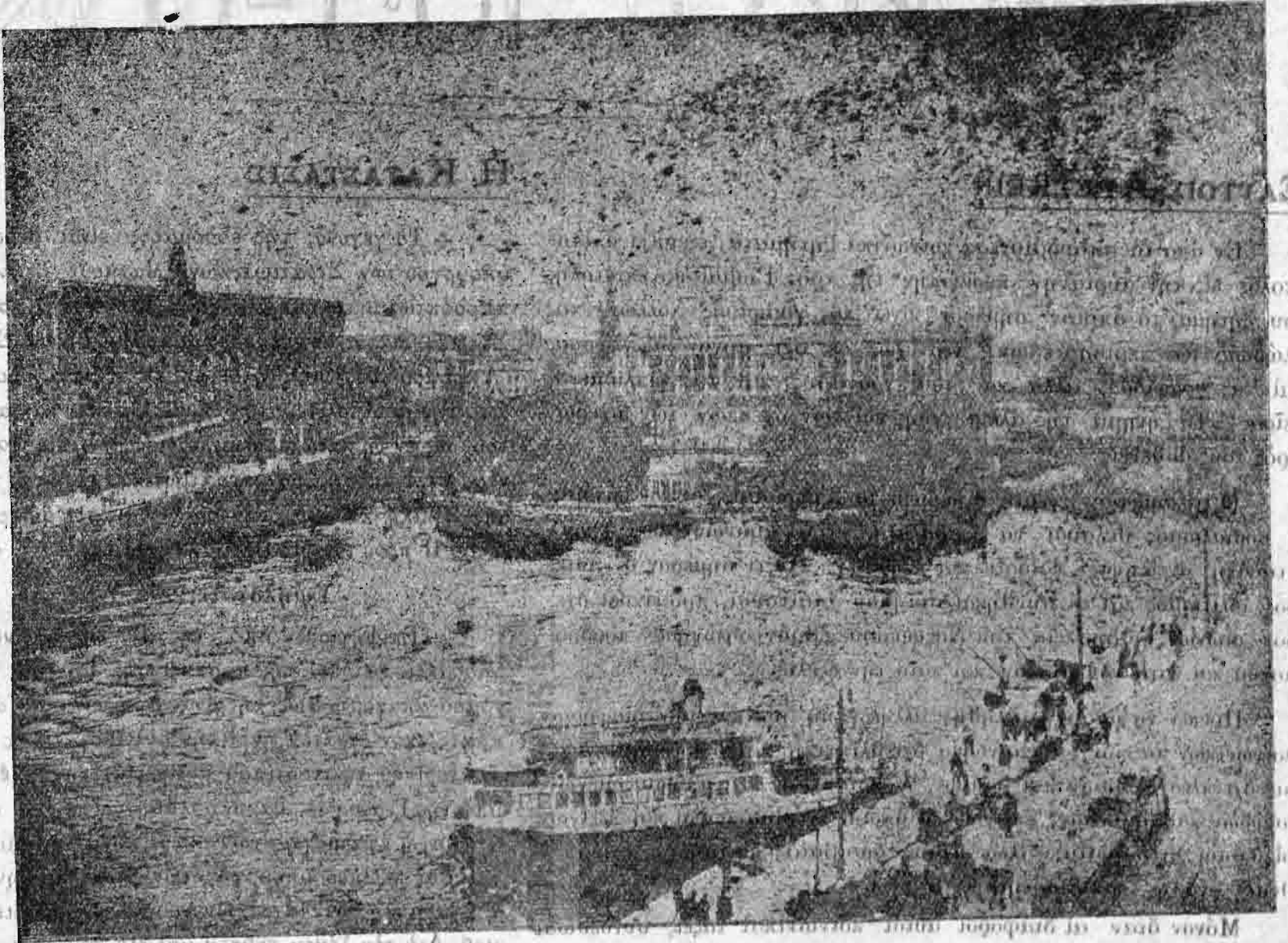
Απὸ

τὴν πόλιν

τῶν

Ὀλυμπιακῶν

ἀγώνων.

Δύο

τοποθεσίαι

τῆς

στοκχολμῆς.

ΕΑΥΤΟΙΣ ΑΡΕΣΚΕΙΝ

Ἐν ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα κοινωνικά ζητήματα ἐξετάζει ὁ ἀπόστολος εἰς τὴν αὐριανὴν περικοπὴν τῆς πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῆς του, ζήτημα, τὸ ὁποῖον σήμερον κινεῖ τὰς γραφίδας πολλῶν, τὰς γλώσσας τῶν περισσοτέρων. Δυστυχῶς δὲ ὄχι μόνον τὰς γλώσσας καὶ τὰς γραφίδας, ἀλλὰ καὶ τοὺς γρόνθους καὶ τὰς ὀπλισμένας χεῖρας: Τὸ ζήτημα τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῶν σχέσεων τῶν ἰσχυρῶν πρὸς τοὺς ἀσθενεῖς.

Ὅ,τι σήμερον νέαι θεωροῦμεναι θεωρίαι, ὁ κοινωνισμὸς ἢ σοσιαλισμὸς θέλουσι νὰ ἐπιβάλωσι, πρὸ αἰώνων ὧν ἡ χριστιανικὴ ἀντίληψις ἐδίδαξε καὶ ἐκήρυξεν. Ὅ,τι σήμερον ὁ νεώτερος πολιτισμὸς καὶ αἱ συνθῆκαι τοῦ βίου ἀπαιτοῦσι, πρὸ εἴκοσι σχεδὸν αἰώνων ἡ θρησκεία τοῦ Ναζωραίου ἐβροντοφώνησε, προδραμοῦσα καὶ κατὰ τὸν χρόνον καὶ κατὰ τὴν ἐξέλιξιν.

Πρέπει νὰ ὑπάρχη ἀληθὴς ἀλληλεγγύη μεταξὺ τῶν διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων, ἐπικοινωνία ὄχι θλιπτικὴ καὶ δυσφόρητος, σχέσις ὄχι πλέον κυρίων καὶ δούλων, ἐξουσιαστῶν καὶ ἐξουσιαζομένων, ἰσχυρῶν καὶ ἀσθενῶν, ἐκείνων οἱ ὅποιοι περισσεύουσι καὶ ἐκείνων οἱ ὅποιοι στεροῦνται, ἀλλὰ σχέσις ἀμοιβαίας ἐκτιμῆσεως, συμπαθείας, ἀγάπης, τρυφερότητος.

Μόνον ὅταν αἱ διάφοροι αὐταὶ κοινωνικαὶ τάξεις συνδεθῶσι τοιοῦτοτρόπως, τότε, καὶ μόνον τότε, ἡ κοινωνικὴ εὐδαιμονία θὰ παύσῃ νὰ θεωρῆται οὐτοπία καὶ ἡ ψυχικὴ καὶ σωματικὴ ἄνεσις θὰ θωπεύσῃ τοὺς καταπονουμένους.

Πρέπει νὰ ἐννοήσωμεν καλῶς, ὅτι ἐφ' ὅσον ἕκαστος εἰς πᾶν διάβημα τοῦ πλησίον του διακρίνει καὶ τὸ φρονικὸν τέλος αὐτοῦ οὐδέποτε θὰ γνωρίσῃ ἔστω καὶ ὁ ἰσχυρότερος, ἔστω καὶ ὁ ὑψηλότερον εὐρισκόμενος, τὴν ἀληθινὴν εὐδαιμονίαν. Τὴν εὐδαιμονίαν δὲ ταύτην ὅσον θεωροῦμεν πολῦτιμον, τόσον καὶ εὐχερέστερον δυνάμεθα ν' ἀπολαύσωμεν, ἀρκεῖ ν' ἀφίνωμεν πολλάκις τὸ οὗς μας καὶ τὴν καρδίαν νὰ κλίνωσι καὶ εἰς τὴν φωνὴν τῆς ἀνάγκης τῶν ἄλλων.

Εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἐν Εὐρώπῃ τὰ πολιτικά κόμματα ἀνεστήλωσαν ὡς σημαίας τὸν τὰς θεωρίας ταύτας τὰς κοινωνιστικάς, ἐν τούτοις τὰ μέσα, διὰ τῶν ὁποίων ζητοῦσι νὰ τὰς ἐφαρμόσωσι καὶ τὰς ἐπιβάλωσι, δὲν ὑπόσχεται οὔτε νίκην, ἀλλ' οὔτε καὶ διάρκειαν. Ὁ ἀνθρώπος εἶναι φύσει δυσπειθὴς εἰς τὰ ἔξωθεν ἐπιβαλλόμενα δόγματα, καὶ ἂν ὑποτεθῇ διὰ ὑποκρίσεων τὰ δέχεται, θὰ ἔλθῃ στιγμὴ, καθ' ἣν θὰ εὕρῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ τ' ἀποσείσῃ. Διὰ νὰ ἐπιτύχωμέν τι σταθερὸν καὶ μόνιμον χρειάζεται πειθὸς καὶ διδασκαλία ὥς διδάξωμεν τοὺς ἰσχυροὺς, τοὺς πλουσίους, τοὺς μεγάλους, ὅτι ἡ ἰσχύς των καὶ ἡ μεγαλοσύνη των καθίσταται μεγαλειτέρα ὅταν τὴν ἐξασκῶσι καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων, ὄχι μόνον ὑπὲρ ἑαυτῶν.

Ἄν τὸ ἐννοήσωσι τοῦτο εἶναι εὐτυχεῖς καὶ καθιστῶσιν οὐχ ἥττον καὶ τοὺς ἄλλους τοιούτους.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Ἡ τὸ γεγονός τῆς ἐδδομάδος εἶναι βέβαια ἡ παραίτησις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Μαχμοῦτ Σεφκέτ πασᾶ, ἣτις ὅλως ἀπροόπτως ὑπεβλήθη εἰς τὸν Μ. Βεζύρην καὶ ἐγένετο δεκτὴ. Ὁ Σεφκέτ πασᾶς διετέλεσεν ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1909, ἦτοι ἐπὶ 3 ἔτη καὶ δύο μῆνας, ὑφ' ὧν τὰς ἀπὸ τῆς μεταπολιτεύσεως κυβερνήσεις. Τὰ αἷτια τῆς παραίτησεώς του, ὡς ἐν τῇ κατωτέρω δημοσιευομένῃ ἐπιστολῇ ἀναφέρεται, εἶναι ὁ νέος περὶ ἀποχῆς τῶν στρατιωτικῶν εἰς τὰ πολιτικά νόμος καὶ ἡ ὑπερβολικὴ κόπωση, τὴν ὁποίαν ὑπέστη ὁ στρατηγός.

Ἡ πρὸς τὸν Μ. Βεζύρην ἐπιστολὴ ἔχει οὕτω:

Υψηλότητε,

« Ἐπιψηφισθὲν ὑπὸ τῆς Βουλῆς τὸ νομοσχέδιον, ὅπερ εἶχον ὑποβάλει, κατόπιν τῆς προκυψάσης ἐσχάτως ἀνάγκης θεσπισμοῦ διὰ νόμου ἀπαγορεύσεως τῆς ἐνασχολήσεως τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν στρατὸν περὶ τὴν πολιτικὴν, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ κώδικος, ἐγκριθὲν δὲ σήμερον καὶ ὑπὸ τῆς Γερουσίας, θὰ προσλάβῃ ὀριστικὸν κύρος προσεχῶς καὶ ἡ ἀρχίσις ἢ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεών του. Διατελὼν ἐν ταῦτοις ἀπὸ τριετίας περίπου ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, θεωρῶ κάλλιον ὅπως ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ νέου νόμου διεξαχθῇ διὰ νέου ὑπουργοῦ. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον καὶ διὰ τὴν μεγίστην κόπωσιν, ἣν αἰσθάνομαι κατ' αὐτάς, ὡς ἐκ τῆς πληθύος τῶν ἀσχολιῶν, παραιτοῦμαι ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Ὑποβάλλων εὐχαριστίας καὶ εὐγνωμοσύνης εἰς τὴν Ὑ. Ὑψηλότητα διὰ τὴν ἀδιάλειπτον πρὸς ἐμὲ εὐμένειαν, τὴν ἐκδηλωθεῖσαν ἐπὶ ἐννέα καὶ πλέον μῆνας, καθ' ὃ διετέλουν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Ὑ. Ὑψηλότητος, καὶ διὰ τὰς εὐκολίας καὶ τὴν συνδρομήν, τὰς παρασχεθείσας ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν καθηκόντων μου, παρακαλῶ ὅπως γείνηται δεκτὴ ἢ παραίτησις μου ».

Κατόπιν τούτου ἐξεδόθη ὁ ἐπόμενος αὐτοκρατορικὸς ἰραδῆς:

« Συνεπεῖα τῆς παραίτησεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Μαχμοῦτ Σεφκέτ πασᾶ, μέχρι τοῦ διορισμοῦ τοῦ διαδόχου του, ἀναπληρωτῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν διορίζεται ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν Χουρσίτ πασᾶς. Ὁ Μαχμοῦτ Σεφκέτ πασᾶς διορίζεται, διὰ τὴν δεδοκιμασμένην ἱκανότητα καὶ περὶνοίαν του, μέλος τῆς Γερουσίας. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος αὐτοκρατορικοῦ ἡμῶν ἰραδῆ ἀνατίθεται εἰς τὴν Μ. Βεζυρείαν ».

Μετὰ τοῦτο γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Ποῖος θὰ εἶναι ὁ ἀντικαταστάτης τοῦ παραιτηθέντος ὑπουργοῦ; Ὡς ὑποψήφιοι φέρονται ὁ Ναζήμ πασᾶς, ὁ Σεφκέτ Τουργούτ πασᾶς, ὁ Ἰζέτ πασᾶς, ὁ Ἀδδουλλάχ πασᾶς καὶ ὁ Ὀσμάν πασᾶς. Ἐν τούτοις πολλοὶ ἐκ τῶν ἀνω σημειουμένων, βολιδοσκοπηθέντες, ἠρνήθησαν νὰ δεχθῶσι.

Μεταξὺ ἄλλων διαδίδεται ἡ φήμη, ὅτι καὶ ἄλλα μέλη τοῦ ὑπουργείου πρόκειται νὰ παραιτηθῶσιν. Ἐν τούτοις, παρὰ τὰς διαδόσεις ταύτας, βεβαιοῦται, ὅτι μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν ἐπικρατεῖ τελεία ὁμοφωνία.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ

Ἐνῶ, σκυμμένοι πρὸς τὴν ἐφημερίδα, τρεῖς φίλοι, ἂν γινώσκωμεν προχθὲς τὸν θάνατον καὶ τὰ κληροδοτήματα τοῦ Δημητριάδου, ὁ νοῦς μας προσεπάθει ν' ἀνεύρη μεταξὺ τῶν γνώστων μας, μεταξὺ τῶν τόσων τύπων, τοὺς ὁποίους καὶ ἑκάστην συναντῶμεν σχεδὸν πανταχοῦ, τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν ψυχικὴν εὐγένειαν, συνεχίζων τὴν πατρῶαν ἑλληνικὴν ἀρετὴν, νὰ κληροδοτήσῃ μερικὰς χιλιάδας λιγῶν—ὅλην τὴν περιουσίαν του—εἰς δύο ἢ τρία εὐεργετικὰ καθιδρύματα.

Ἄλλ' ὁ νοῦς μας ἐκουράσθη εἰς ματὴν· κανεὶς ἀπὸ ἡμᾶς δὲν ἐγνώριζε τὸν ἄνδρα αὐτόν, ὁ ὁποῖος, τρέφων βαθεῖα εἰς τὴν ψυχὴν του ἕν ὠραῖον ἰδανικόν, ἀπεσύρθη, μακρὸν ἀπὸ τὸν πολὺν θόρυβον καὶ τὴν ἐξαγοραζομένην φήμην, νὰ ζήσῃ, φοβούμενος μὴ καὶ τὸ ἐλάχιστον βῆμά του τὸν ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τοῦ ἰδανικοῦ, τὸ ὁποῖον ἐμεγάλωνε μέσα του· νὰ φανῇ ὡφέλιμος εἰς τὴν Πατρίδα καὶ τὸ Ἔθνος του.

Ἄλλ' ὁ πρὸς τί ἂν δὲν τὸν ἐγνώριζον τρεῖς συμπολίται καὶ ἴσως-ἴσως δὲν ἤκουσαν περὶ αὐτοῦ ὅταν ἔζη χίλιοι ἄλλοι;

Ὁ Δημητριάδης ἀνῆκε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν πυκνὴν λεγεῶνα τῶν Ἑλλήνων φιλανθρωπῶν, οἱ ὁποῖοι ἠγάπησαν ὅλους ἐκτὸς τοῦ ἑαυτοῦ τῶν, καὶ οἱ ὁποῖοι, προσπαθοῦντες νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν ἄνεσιν, τὴν ἀνακούφισιν, τὸ φίλτρον εἰς τὴν πάσχουσαν ἢ πενομένην ἀνθρωπότητα, ἀπεστέρησαν ἑαυτοὺς καὶ ἀπὸ τὰ πλέον στοιχειώδη τῆς ζωῆς δικαιώματα.

Δὲν εἰξεύρω τί δύνανται δικαίως ἢ ἀδίκως νὰ μᾶς προσάπτωσιν ὅσοι δὲν ἐγνώρισαν τὴν ἑλληνικὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἐκεῖνο το ὁποῖον δὲν εἶναι ποτὲ δυνατόν ν' ἀρνηθῶσι τόσον οἱ ἐπιεικεῖς κριταὶ μας, ὅσον καὶ οἱ μικροὶ συκοφάνται μας, εἶναι ὅτι τὸ Ἔθνος μας ἔσχε τοὺς περισσοτέρους εὐεργέτας, οἱ ὁποῖοι, ὅχι ἐκ τοῦ πλεονίσματος, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν γλίσχρων οἰκονομιῶν τῶν ἐπεπλάσαν τὸ μερίδιον τοῦ Ἔθνους, ὥς οἱ ἀρχαῖοι ἀναχωρεῖται καὶ ἐκ τοῦ ξηροῦ τεμαχίου ἄριον, τὸ ὁποῖον τοῖς ἐχρησίμευεν ὡς πρῶγευμα, ἀπέκοπτον τὴν μερίδα τοῦ πένητος.

Ἡ γραμμὴ αὕτη βεβαίως εἶναι πολὺ ἀσθενὴς διὰ νὰ ψάλλῃ τὸν πανηγυρικὸν τῶν γενναίων αὐτῶν καρδιῶν· ἀρκεῖ ὅτι εἰς τὰς ἑλληνικὰς ψυχὰς βιαιυτάτη τρέφεται ἡ εὐγνωμοσύνη καὶ ὁ θαυμασμός πρὸς ὅλους ἐκείνους,

τῶν ὁποίων ὁ βίος ὑπῆρξεν ἐποποιία μόχθων, κινδύνων καὶ στερήσεων χάριν τοῦ Ἔθνους, ἀρκεῖ ὅτι ἑκάστη γωνία ἑλληνικῆς πόλεως, κοινότητος, ἢ παροικίας ἔχει καὶ ἀνὰ ἐν μνημεῖον τῶν εὐγενῶν αὐτῶν αἰσθημάτων, ὑπὸ τὴν στέγην τοῦ ὁποῖου ἢ διαιτῶνται ἀνάπηροι, ἢ εὐρίσκουσι τὴν σωματικὴν εὐρωστίαν τῶν ἀσθενεῖς, ἢ τὴν πνευματικὴν μόρφωσιν τὰ τέκνα τοῦ Ἔθνους.

Ἀλλὰ καὶ ὁ σκοπός μου σήμερον δὲν εἶναι νὰ ἐξάρω τὸ γεγονός καὶ νὰ τονίσω διθυράμβους πρὸ τοῦ βωμοῦ τῆς Εὐποιίας.

Εἶναι εἰς ὅλους γνωστόν, ὅτι χιλιάδες ὅλοι ὁμογενῶν ἀφῆκαν κληροδοτήματα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον δαυριλὴ χάριν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Ἔθνους. Οὐδεὶς δὲ θὰ τολμήσῃ ν' ἀμφισβητήσῃ, ὅτι χιλιάδες ἐπίσης ἀτόμων ζῶσι σήμερον μ' ἕνα πόθον νὰ εὐεργετήσωσι τὸ Ἔθνος, καταλείποντες ὑπὲρ αὐτοῦ τὰ περισσεύματά των ἢ τὰς οἰκονομίας των.

Ἐν τούτοις ποῖα μέριμνα κατεβλήθη χάριν αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, χάριν αὐτῶν τῶν περιουσιῶν;

Πολλάκις μετὰ λύπης εἶδομεν περιουσίας ὁλοκλήρους, τὰς ὁποίας ὁ ὁμογενὴς προώριζε διὰ τὸ Ἔθνος, νὰ χάνωνται τελείως δι' αὐτὸ καὶ νὰ λαμβάνωσι δρόμον τελείως ἀντίθετον. Ἐπίσης συχνὰ παρατηροῦμεν πάλιν, ὅτι εἰς τοὺς κληροδοτοῦντας ὑπῆρχε μία ἀμφιβολία περὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἰδρυμάτων, τὰ ὁποία θὰ ἐπιοικίζον ἢ τῶν ἀναγκῶν, ὑπὲρ τῶν ὁποίων ὁ ὀβολός των θὰ ἐδίδοτο.

Ὅχι δὲ σπανίως, ὡς ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης αὐτῶν ταλαντεύσεως καὶ ἐσφαλμένης ἐκτιμήσεως τῶν πραγμάτων, βλέπομεν ὅτι μερικὰ ἰδρύματα κατέστησαν ὑπερτροφικὰ ἐκ κληροδοτημάτων νέας ἀσχολίας, καὶ φροντίδας ἐπισσωρευόντων εἰς τοὺς ἐφόρους των, ἐνῶ ἄλλα εὐαγῆ ἰδρύματα, μόλις διατηρούμενα ἐκ τῶν γλίσχρων πόρων των, καίτοι χρήσιμα καὶ πολυτίμου προσορισμοῦ, μένουσι μακρὰν καὶ τοῦ πλέον μικροῦ κληροδοτήματος καὶ τῆς ἐλάχιστης φροντίδος.

— Πιάναν οἱ κληροδοτοῦντες;

— Ὅχι βέβαια. Διότι δὲν πρέπει νὰ ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν, ὅπως οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ μοζὶ μὲ τόσας φροντίδας, στερήσεις, κόπους ἔχουσι καὶ τὴν φροντίδα νὰ ἐξετάζωσι τὰς πραγματικὰς ἀνάγκας τοῦ Ἔθνους καὶ νὰ σπεύδωσι νὰ διευθύνωσιν ὑπὲρ αὐτῶν τὰ κληροδοτήματά των.

Θὰ ρήψω ἐδῶ μίαν ἰδέαν.

Εἰς τὰ Πατριαρχεῖά μας ὑπάρχει σωρεία ἐπιτροπῶν ἃς γίνῃ καὶ μία ἀκόμη, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐρευνήσῃ καὶ ἐξεύρῃ τὰς ἀνάγκας τοῦ Ἔθνους, σχολικὰς, κοινωνικὰς, κοινωτικὰς, ὅχι βεβαίως τῆς Κωνσταντινουπόλεως μόνον. Ἴσως-ἴσως πρέπει καὶ ν' ἀποκλείσῃ τὴν πόλιν μας καὶ νὰ στραφῇ πρὸς τὰς ἀπόρους καὶ δυστυχεῖς κοινότητες. Ἀς σχηματίσῃ ἕνα μεμελετημένον, ἀληθὲς πῖνακα τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν μὲ τὴν σημείωσιν τοῦ ἀπαιτηθησομένου δι' ἑκάστην ποσοῦ. Οἱ πίνακες αὗτοι ἂς σκορπιθῶσι παντοῦ, ἂς δώσωσι θέμα εἰς τὸν λόγον τοῦ ἱεροκήρυκος καὶ εἰς τὸ ἄρθρον τοῦ δημοσιογράφου, καὶ τότε δὲν θὰ βλέπωμεν τὴν παρατηρουμένην ὑπερτροφίαν μὲν ἐδῶ, ἀπελπιστικὴν δὲ ἀτροφίαν παρέχει, διότι οἱ εὐεργεταὶ θὰ ἔχουν ἕνα ὁδηγόν, ὁ ὁποῖος θὰ τοὺς φωτίξῃ.

Ἄλλ' ἄρα γε εἶναι μόνον αὐτὸ τὸ μέσον; Δὲν πιστεύω. Ἀς μελετηθῇ κατ' ἀρχὴν τὸ ζήτημα σοβαρῶς καὶ τὰ μέσα θὰ μᾶς τὰ δείξουν ἢ πείρα καὶ τὰ παραδείγματα.

Θ. Κ. Μ.

ΤΑ ΕΚΛΕΚΤΟΤΕΡΑ

ΚΑΙ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ

ΥΦΑΣΜΑΤΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΟΣΚΩΤΙΚΗΝ

Α. ΣΦ. ΠΡΟΠΟΥΛΟΥ & Σ^ΑΣ

Στομπερὺλ, Χαμηλὴ Τζαρεσί, Σικκετζί, 14

Ὑποκατάστημα:

Γαλατῆ, Ὁδὸς Χαγκατση, Ἀριθμὸς 3.

Ἰδιαιτερόν τιμῆμα κουπονίων.

Πλούσια συλλογὴ Γελεκίων φανταζι.

Πώλησις χονδρικῶς καὶ λιανικῶς.

Ἰδιαιτεροὶ κατάλογοι εἰς τὴν διάθεσιν τῶν κυρίων Ραπτιῶν Κων/πόλεως καὶ Ἐπαρχιῶν.

ΕΥΣΕΒΗ ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΠΠΑΣ

Συμφώνως πρὸς τὴν ὑστάτην ἐπιθυμίαν του, τὰ ὁσὰ τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα, θανόντος ἐν τῇ ξένῃ, ἀνεκοιμήθησαν ἐκ Ρουμανίας καὶ μετεφέρθησαν εἰς τὴν ἰδιαιτέραν αὐτοῦ πατρίδα, τὸ Λάμπροβον τῆς Ἡπείρου.

Τὰ τίμια ὁσὰ τοῦ μεγάλου τούτου εὐεργέτου διηλθον τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα διὰ τῆς πόλεώς μας, ἐχαιρείσθησαν δὲ μετὰ σεβασμοῦ ἀπὸ τὰ πνευματικὰ τέκνα του, τὰς Ζαππίδας, τὸ δὲ τέμενος τῆς Παιδείας, τὸ ὁποῖον φέρει τὸ ὄνομά του, κατέθηκεν ἐπὶ τῆς αὐτοῦ πολυτίμου στέφανον, εἰς ἐνδείξιν βαθείας εὐγνωμοσύνης τῆς θηλείας τοῦ ἔθνους νεότητος. Ἐπίσης ἐν Πειραιεὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων μεγάλας ἀπένευμε τιμὰς ὡς φρόνον ὑστάτον εἰς τὴν ἱερὰν σκιάν τοῦ εὐγενοῦς τούτου ἀνδρός.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀνακομιδῆς τῶν ὁσῶν τοῦ Ζάππα, δὲν κρίνομεν ἄσκοπον νὰ δημοσιεύσωμεν σχετικὰ τινα περὶ αὐτοῦ.

Τὸ Λάμπροβον.

Ἡ μικρὰ αὕτη κώμη τῆς Ἡπείρου, ἡ κειμένη ἐπὶ τοῦ ὄρους Μακρυκάμπου καὶ ἡ ὁποία δὲν ἀριθμεῖ περισσοτέρας τῶν 250 οἰκογενειῶν, εἶναι ἡ πατρίς τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα. Ἰσως ἡ κώμη αὕτη παρέμενεν ἄσημος καὶ ἀρκετὰ ἄγνωστος, ἂν δὲν συνδέετο τὸ ὄνομά της μετὰ τὴν ἱστορικὴν οἰκογένειαν, ἡ ὁποία ἀνέδειξεν ὄχι μόνον εὐεργέτας, ἀλλὰ καὶ γενναίους ἀγωνιστάς.

Ὁ Κωνσταντῖνος Ζάππας ἐγεννήθη τὸ 1815. Ταχύτατα ἀπορφανισθεὶς, ἠναγκάσθη νὰ μεταβῇ εἰς τὸν ἐξαδέλφον του Ἀναστάσιον ἐν Παραμυθίᾳ, ὅπου ἐσπούδασε καὶ τὰ πρῶτα γράμματα.

Ὁ Κωνσταντῖνος Ζάππας, μετὰ διετὴ ἐν Παραμυθίᾳ διαμονήν, μετέβη εἰς Ρουμανίαν παρὰ τῷ ἐξαδελφῷ του Εὐαγγέλῳ, ὅστις, ἀφοῦ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς νεότητός του διεκρίθη διὰ τὴν ἀνδρείαν του, εἶχεν ἐπιδιοῦν εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν παραγωγὴν εἰς τὸ παρὰ τὸ Βουκουρέστιον Βροσθένιον.

Οἱ δύο ἐξάδελφοι.

Εἰς τὸ Βροσθένιον οἱ δύο ἐξάδελφοι μετὰ θαυμαστῆς ἐνεργητικότητος, πρωτοβουλίας καὶ ζήλου ἐπεδόθησαν εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ γονίμου αὐτοῦ ἔδαφους, ἐνοικιάζοντες κατ' ἀρχὰς κτήματα προσοδοφόρα, μετὰ ταῦτα δὲ γενόμενοι καὶ ἰδιοκτῆται αὐτῶν.

Τὸν πρὸς πλουτισμὸν ζῆλον τῶν δύο τούτων ἐξαδέλφων οὐδὲν ἕτερον ὑπηγόρευεν, εἰμὴ ἡ μεγάλη αὐτῶν φιλοπατρία καὶ ὁ πόθος ὅπως φανῶσιν εἰς τὸ ἔθνος ὡφελίμοι.

Ἀμφότεροι ἔμειναν ἄγαμοι, φρονοῦντες, ὅτι καλλίτερον διαιωνίζουσι τὸ ὄνομά των, χαράσσοντες αὐτὸ διὰ τῶν εὐεργεσιῶν των εἰς τὴς καρδίας τῶν Ἑλλήνων ἢ διὰ τῶν ἀπογόνων των.

Εἶναι μάλιστα θαυμασία ἡ σχετικὴ ὁμιλία τῶν δύο ἐξαδέλφων. Ὁ Εὐαγγέλης μίαν ἡμέραν εἶπεν εἰς τὸν μικρότερόν του ἐξάδελφον Κωνσταντῖνον:

Παιδί μου, ἡ θεία Πρόνοια μᾶς ἐχάρισε τόσον πολὺν πλοῦτον, ὥστε καὶ εὐεργετήματα δι' αὐτοῦ νὰ δυνάμεθα νὰ πράξωμεν καὶ τέκνα ἐν εὐσεβείᾳ καὶ πατριωτισμῷ νὰ ἀναθρέψωμεν. Καὶ ἐγὼ μὲν, ὡς πρεσβύτερός σου, δὲν θὰ νυμφευθῶ καὶ διὰ νὰ εὐεργετήσω περισσότερον τὴν πατρίδα μου καὶ διὰ τοῦ πλούτου μου νὰ λάβω τὴν γλυκυτέραν τῶν εὐχαριστήσεων, ν' ἀναθρέψω τὰ τέκνα σου ὡς ἰδικά μου. Σὺ ὅμως εἶναι καιρὸς νὰ γίνῃς οἰκογενειάρχης, διὰ νὰ διατηρηθῇ διὰ σοῦ τὸ ὄνομα τῆς οἰκογενείας μας.

Εἰς τοὺς λόγους αὐτοὺς ὁ Κωνσταντῖνος ἀπήντησε:

— Καὶ ἐγὼ κατέχομαι ὑπὸ τῶν αὐτῶν αἰσθημάτων, ὑπὸ τῶν ὁποίων κατέχεσαι. Τὸ ὄνομα τῆς οἰκογενείας μας ἄς διατηρήσωσιν εἰς τὴν μνήμην τῆς ἀνθρωπότητος αἱ ἀγαθαὶ ἡμῶν ὑπὲρ αὐτῆς πράξεις. Ὁμόφρονες ἐπλου-

τήσαμεν, ὁμόφρονες ἄς διαθέσωμεν τὸν πλοῦτόν μας. Εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ βαδίσω ἀπαρεγκλίτως ἐπὶ τῶν ἰχνῶν σου, ὄχι μόνον ἐν τῷ προσκαίρῳ τούτῳ κόσμῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

Τὰ εὐεργετήματα.

Καὶ ὄντως, οἱ δύο ἐξάδελφοι Ζάππαι οὐδὲν ἄλλο εἶχον ὡς ἰδανικὸν ἢ νὰ ὠφελήσωσιν.

Ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Κωνσταντῖνος, ἴδρυσαν τὰ Ὀλύμπια καὶ ἔκοδομήσαν τὸ ἐν Ἀθήναις Ζάππειον μέγαρον, ἵνα ἐν αὐτῷ γίνωνται αἱ ἐκθέσεις τῶν προϊόντων τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας καὶ καλλιτεχνίας. Πρὸ τοῦ καλλιμαρμάρου τούτου μεγάρου δύο ἀγάλματα ἐκ πεντελησίου μαρμάρου ἔχουσι στηθῇ εἶναι ὁ Εὐαγγέλης καὶ ὁ Κωνσταντῖνος Ζάππας.

Ἐκτὸς τῆς ἀνασυστάσεως τῶν Ὀλυμπίων, ὁ Κωνσταντῖνος Ζάππας, διαχειριζόμενος, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Εὐαγγέλη, καὶ τὴν περιουσίαν τοῦ ἐξαδέλφου του, ἴδρυσεν εἰς πολλὰς πόλεις τῆς Αὐτοκρατορίας σχολεῖα, τὰ ὁποῖα φέρουσι τὸ ὄνομά του. Χάρις εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τοῦ εὐγενοῦς ἀνδρός, ἔχομεν Ζάππεια ἐκπαιδευτήρια ἐν Λαμπόβῳ, ἐν Λέκκῃ ἀρρεναγωγεῖα καὶ παρθεναγωγεῖα, ἐν Ἀδριανουπόλει Ζάππειον παρθεναγωγεῖον, ἐν Προμετῇ, Δρόβιανῃ, Δελβίνῳ, Φιλιάταις καὶ Νιβάνῃ ἀρρεναγωγεῖα καὶ τὸ ἀνώτατον τῆς θηλείας ἑλληνίδος νεότητος ἐκπαιδευτήριον, τὸ Ζάππειον τῆς πόλεώς μας.

Ὁ Κωνσταντῖνος Ζάππας ἀπέθανε τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1892, καταλείπων ὅλην τὴν περιουσίαν του εἰς τὸ ἔθνος. Ἐν τούτοις μέρος τῆς κτηματικῆς περιουσίας του ἡ Ρουμανικὴ Κυβέρνησις κατέσχε δυνάμει μεταγενεστέρου νόμου.

ΓΝΩΜΑΙ

Ἐρως εἶναι ἀνοησία, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνέχονται πάντοτε δύο.

✱

Μὴ παραφέρεσαι ποτὲ μετὰ τὴν γυναῖκα· σιώπα καὶ ἀκούσε την, ἔστω καὶ παράλογισμένην.

✱

Εἰς τὸν ἔρωτα ἡ μόνη νίκη εἶναι ἡ φυγή.

✱

Ἡ τραγωδία εἰς τὸ θέατρον εἶναι τὸ ἀσυνεπὲς τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἡ πολιτεία ἔχει καθήκον νὰ τὴν ἐνθαρρύνῃ.

Μ. ΝΑΠΟΛΕ

Διατί η ζωή;

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΕΡΕΥΝΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

(συνέχεια από σελίδα 1402)

ΣΟΥΛΤΑΝ ΟΣΜΑΝ ΟΒ΄.

(1618 - 1622)

Ο Όσμαν, ανέβη τον θρόνον εις ηλικίαν 13 ετών και 4 μηνών, περιεκυλώθη δὲ ἀμέσως ὑπὸ παντοειδῶν συμβούλων και βεζυρῶν, πάντων εὐνοουμένων τῆς μητρὸς του, εἰς τοὺς εὐποιοὺς αὐτῆ, διὰ νὰ ἐξουδετερώσῃ τὰς ἐνεργείας τῶν ἄλλων τοῦ σουλτάνου Ἀχμέτ γυναικῶν, και ἰδίως τῆς περιφήμου Μάχ-Μπεϊ-κέρ, ἔδωκε πᾶσαν ἐξουσίαν, συνεδούλευε δὲ και τὸν υἱὸν τῆς νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς συμβουλὰς αὐτῶν. Οὕτως ὁ νεαρὸς σουλτάνος, οὐδὲν σχεδὸν ἀναμειγνυόμενος εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ Κράτους, ἀλλ’ ὑποχρεωμένος νὰ ὑπογράφῃ μόνον τὰς ἀποφάσεις τῶν συμβούλων αὐτοῦ, εὗρεν ὅλην τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸν ἀθλητισμὸν, πρὸς τὸν ὅποιον ἐκ μικρᾶς τοῦ ηλικίας ἐκτακτὸν ἠσθάνετο κλίσιν. Ἐγένετο δὲ ταχέως ἀριστὸς ἵππεὺς και τ-ξότης, τέλειος δὲ και ἀκαταγώνιστος ὀπλομάχος.

Ἡ ἀνδροπρεπὴς αὐτῆ ἀνατροφή ὅχι μόνον διέπλεσε πρῶτως τὸ παράστημα τοῦ σουλτάνου, ἀλλ’ ἀνέπτυξεν ἐν αὐτῷ ταχέως και τὸ φρόνημα τῆς φιλοτιμίας και τῆς αὐτοπεποιθήσεως. Εἰς ηλικίαν δεκαεπτὰ εἰς εἴκοσι εἶχε τὸ ἥθος μεγαλοπρεπὲς και ἀρειμάνιον, τὰ δὲ ἱσχυρὰ του βλέμματα ἐπρόδιδον ἀφ’ ἑνὸς μὲν τὸ ριψοκίνδυνον τοῦ χαρακτήρος του και ἀφ’ ἑτέρου μίαν ἰσχυράν και ἀκαταδάμαστον δραστηριότητα. Ἦρχισε δὲ νὰ συζητῇ περισσύτερον μετὰ τῶν συμβούλων αὐτοῦ, νὰ διερωτᾷ λεπτομερέστερον τοὺς λόγους τῶν ἀποφάσεων των, νὰ ἐπιφέρῃ τὰς ἰδίας του παρατηρήσεις και ἐπὶ τέλους ν’ ἀρνῆται νὰ ἐπικυρώσῃ ἀποφάσεις, τὰς ὁποίας δὲν συνεμερίζετο. Ἐξέδωκε νέας και αὐστηρὰς διατάξεις, ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν στρατιωτικὴν πειθαρχίαν και τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, πρῶτος δὲ αὐτὸς εἰσήγαγε τὸ σύστημα νὰ ἐξέρχεται μετῃ μπισσμένους καθ’ ἑκάστην νύκτα, πολλάκις δὲ και τὴν ἡμέραν, εἰς μυστικὴν περιπολίαν, περιερχόμενος τὰς διαφόρους ὁδοὺς και τὰ διάφορα κέντρα τῆς πόλεως, τιμωρὸν δὲ πολλάκις ἀμειλίχτως τοὺς παραβαίνοντας τὰς διατάξεις του. Πολλὰ ἀξιώματα αὐλικῶν, τὰ ὁποία ἔδλεπε περιττά, κατήργησε, συχνάκις δὲ, μεταδίδων εἰς τοὺς στρατῶνας, συνεζήτει μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν, ἐζήτηε διαφόρους πληροφορίες περὶ τοῦ στρατεύματος, καθήρει και ἐφυλάκιζε τοὺς ἀνικάνους, ἐπροβίβαζε δὲ και ἐτίμα τοὺς ἱκανοὺς και τοὺς γενναίους.

Ἡ μεταβολὴ αὕτη ἀπῆρσεν, ὡς εἶκος, εἰς τοὺς συμβούλους τοῦ στέμματος, πολλοὶ ἐκ τῶν ὁποίων ὅχι μόνον ἔχασαν τὰς θέσεις των, και αὐτὰς ἀκόμη τὰς κολοσσιαίας των περιουσίας, ἀλλὰ και εἰς ἐξορίαν εἶχον ἀποσταλῇ. Οὕτω δὲ ἤρχισεν ὀλίγον κατ’ ὀλίγον ἡ σύμ-

πηγὴ ὁμάδος δυσηρεστημένων, και συνεννοήσεις διεξήγοντο περὶ ἀντιδυναστικῶν κινήματων. Ἀλλ’ ὁ μὲν λαός, πρὸς τὸν ὅποιον ἀπετάθησαν πρῶτον οἱ δυσηρεστημένοι, ἀπηλλαγμένος ὢν ἐκ πολλῶν κακοποιῶν στοιχείων, ἔχων δὲ ὑπὸ τὸ νέον καθεστὼς περισσύτεραν ἀσφάλειαν ζωῆς και περιουσίας, ἐδείχθη ἀδιάφορος πρὸς τὰς κατηγήσεις τῶν ἀντιδυναστικῶν ὁ δὲ στρατός, τοῦ ὁποίου τὸ φρόνημα, διὰ τῶν γενομένων ἤδη ριζικῶν ἐκκαθαρίσεων εἶχεν ἐξυψωθῇ, ἠρνήθη ἐπίσης νὰ λάβῃ μέρος ὑπὲρ τοῦ καθυρημένου Μουσταφᾶ, τὸν ὅποιον οἱ ἀντιδυναστικοὶ μετεχειρίζοντο ὡς κυριώτερον ὄργανον πρὸς ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν των. Καὶ ἐπὶ τέλους ὁ Όσμαν, ἀφοῦ προέβη εἰς νέας καθαιρέσεις, φυλακίσεις και ἐξορίας, ἀφ’ ἑνὸς μὲν περιώρισεν ἐτι περισσύτερον τὸν πρῶτον σουλτάνον Μουσταφᾶν, ἀφ’ ἑτέρου δὲ ἐθανάτωσε και τὸν ἀδελφόν του Μεχμέτ, περὶ τοῦ ὁποίου εἶχεν ὑπονοίας, ὅτι

διετέλει εἰς συνεννοήσεις μετὰ τῶν ἀντιδυναστικῶν.

Ἀλλ’ οἱ τελευταῖοι οὗτοι κατῴρθωσαν ἐπὶ τέλους νὰ ὑπερισχύσωσι και μάλιστα παρὰ τοῖς γενιτσαροῖς, πολλοὶ ἀξιωματικοὶ τῶν ὁποίων, παραπεισθέντες εἰς τὰς δοθείσας αὐτοῖς ὑποσχέσεις, προσεχώρησαν εἰς τὸ νέον ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεως δῆθεν τοῦ σουλτάν Μουσταφᾶ κόμμα.

Τότε ἀκριβῶς, κατὰ Μάιον τοῦ 1621, ἐβίβητο νέα ἀφορμὴ πρὸς πόλεμον μετὰ τῆς Πολωνίας. Καὶ ἡ μὲν ἀφορμὴ ἦτο ἀσήμαντος: ἡ κατάληψις ἑνὸς διαμφοσθηταμένου φρουρίου. Ἀλλ’ ὁ νεαρὸς σουλτάνος, ὅστις ἠθέλην ἐπὶ τέλους νὰ ἐπιδείξῃ και τὴν πολεμικὴν του ἱκανότητα, καθὼς και νὰ διαψεύσῃ τὰς περὶ ἀπιστίας τοῦ γενιτσαρικοῦ τάγματος κυκλοφορούσας φήμας, ἐδείχθη ἀνένδοτος πρὸς πᾶσαν περὶ συμβιβαστικῆς λύσεως τῆς διαφορᾶς πρότασιν. Καί, ἀφοῦ οὔτε τὴν εἰς τὴν πρωτεύουσάν εἰσοδὸν δὲν ἐπέτρεψεν εἰς

τὸν ἀπεσταλμένον τοῦ βασιλέως τῆς Πολωνίας, κομιστὴν λίαν ἱκανοποιητικῶν διὰ τὴν Τουρκίαν ὁρων εἰρήνης, ἐκήρυξε τὸν πόλεμον τῇ δὲ 31 Μαΐου ἤτο ἡδὴ, μετὰ τῆς πρωτοπορείας τοῦ στρατοῦ, εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν. Ἀλλ’ ὁ πόλεμος ἐκεῖνος, ὅστις διήρκεσε μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους (1621), δὲν ἀπέληξε μὲν οὔτε εἰς νίκην τῶν Πολωνῶν, οὔτε εἰς ἦτταν τῶν Τούρκων, ἀπέδειξεν ὅμως καταφανῶς εἰς τὸν σουλτάνον τὰς δυσμενεῖς δι’ αὐτὸν διαθέσεις τοῦ γενιτσαρικοῦ τάγματος, οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ὁποίου σκοπῶντες ἔκαμαν τὰ ὅσα εἶχον κάμει στρατηγικὰ σφάλματα. Εἰς οὐδὲν ὠφέλησαν οὔτε ἡ ἐκτακτὸς γενναϊότης, ἣν ἐπέδειξεν ὁ σουλτάνος, οὔτε αἱ ἐκκλήσεις αὐτοῦ πρὸς τὰ στρατεύματά του. Ἀλλὰ και οἱ Πολωνοὶ δὲν ἐνίκησαν. Συμολόντος δὲ και τοῦ φοβεροῦ κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο χειμῶνος, συνήφθη ἐπὶ τέλους, δι’ οἰκειοθελοῦς ἐκατέρωθεν συγκαταθέσεως, ἡ εἰρήνη ὁ δὲ σουλτάνος ἐπανέκαμψεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1622, μένεα πγέων κατὰ τῶν γενιτσαρῶν και τῶν ἀρχηγῶν αὐτῶν.

Ἀλλὰ πρὶν προφθάσῃ νὰ ἐκτελέσῃ τὰς ποινὰς, τὰς ὁποίας εἶχεν ὑπ’ ὄψιν του, νέον γεγονός ἀνέμενεν αὐτὸν ἐνταῦθα: ἡ γέννησις τοῦ πρώτου υἱοῦ του. Ἐκ τῆς χαρᾶς αὐτοῦ ὁ σουλτάνος ἐλησμόνησε σχεδὸν τὰ σχέδια του, ἐκλείσθη δὲ ἐντὸς τοῦ χαρεμίου του και διήρχετο ἐκεῖ ἡμέρας ὀλοκλήρους μετὰ τῆς συζύγου του και τοῦ υἱοῦ του.

Καὶ τοῦτο ὅμως δὲν διήρκεσε πολὺ. Ὑπείκων εἰς παράκλησιν τῆς συζύγου του, ὁ σουλτάνος διέταξε νὰ δοθῇ ἐν τοῖς ἀνακτόροις μέγα θέαμα ἀναπαραστάσεως τοῦ τελευταίου πολωνικοῦ πολέμου μετὰ τὴν πραγματικότητα τῶν γενομένων μαχῶν. Ἀλλὰ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην, διαρκοῦντος τοῦ θεάματος, αὐτοῦ ἐκρηγῆς ὄπλου ἐτραυμάτισε και ἐφόνευσεν τὸν νεαρόννητον διάδοχον, παριστάμενον ἐπίσης εἰς τὴν παράστασιν.

Τὸ γεγονός τοῦτο ὁ σουλτάνος ἐθεώρησε κακίστον οἰωνόν, μελαγχολήσας δὲ κατελήφθη ὑπὸ αἰφνιδίας θρησκοληψίας και ἀπεφάσισε νὰ μεταβῇ χάριν προσκυνήσεως εἰς Μέκκαν. Ἀλλ’ ἐνῷ αὐτὸς κατεγίνετο εἰς τὰς προετοιμασίας τῆς εὐσεβοῦς ταύτης ἀποδημίας, οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ διέδωκαν παρὰ τοῖς γενιτσαροῖς ὅτι, ὑπὸ τὴν πρόφασιν τοῦ προσκυνήματος, ὁ σουλτάνος ἔχει σκοπὸν νὰ στρατολογήσῃ νέον τάγμα ἐν Ἀσίᾳ και νὰ καταργήσῃ ἀργότερον τὸ τάγμα αὐτῶν.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Μ. ΜΗΛΙΣΚΟΠΟΥΛΟΣ
ἐπιτηρητὴς ἐν τῇ Ρωσικῇ Σχολῇ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΝΘΕΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΑΤΡΙΩΤΩΝ

ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐξεδόθη τὸ αὐτοκρατορικὸν φερμάνιον τοῦ ἐν Κο-
νίτῃ ἰδρυθρομένου Ἀναγνωστοπούλειου Γυμνα-
σίου. Διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ κτιρίου ἡγοράσθησαν ἐν
λαμπρῇ τοποθεσίᾳ τῆς Κονίτιδος 4 χιλ. πήχεις. Θὰ
οἰκοδομηθῶσι δὲ ἐξ κτίρια, ἥτοι: γυμνάσιον, οἰκο-
τροφεῖον τῶν μαθητῶν, νοσοκομεῖον τῶν μαθητῶν,
γυμναστήριον, ἐργαστήριον τεχνῶν καὶ οἰκία γυμνα-
σιάρχου, κατὰ τὸ ὑπὸ τῆς ἐν Ἀμερικῇ ἑλληνοδίκου
ἐπιτροπῆς βραβευθὲν σχέδιον τοῦ παρ' ἡμῶν ἀρχιτέ-
κτονος κ. Κουρεμένου.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀναδημοσιεύουσιν περὶ τῆς
βιογραφίας τοῦ χορηγοῦ τοῦ Ἀναγνωστο-
πούλειου Γυμνασίου τοῦ ἀειμνήστου Ἡπειρώτου
Μιχαὴλ Ἀναγνωστοπούλου, τὴν ὁποίαν μετὰ τὸν
θάνατον τοῦ ἀνδρός ἔγραψεν ὁ ἐκ τῶν συνεργατῶν
ἡμῶν κ. Μ. Σωφρονιάδης.

Ἡ μετὰ θάνατον βιογράφησις ἐξόχων ἀνδρῶν,
διὰ τῆς φιλοπονίας, τῆς ἐγκαρτερήσεως καὶ τοῦ
ἐναρέτου καθ' ὅλα βίου αὐτῶν εἰς περίβλεπτα
ἀνεκδότῳ κοινωνικὰ ἀξιώματα, πολυτίμους δὲ
παρισχόντων τῷ τε Γένει, ᾧ ἀνήκονσι, καὶ τῇ
ἀνθρωπότητι, ἡ μετὰ θάνατον, λέγομεν, βιογρά-
φῃσις ἀνδρῶν τοιούτων, διττῶς τοῖς δημοσιογρά-
φοῦσιν ἐπιβάλλεται· τοῦτο μὲν ἀποτίεται, ἐκ κα-
κῆς κατὰ τὴν φύσιν, φόρος εὐγνωμοσύνης εἰς τὴν
μνήμην αὐτῶν, φόρος ἐλάχιστος βεβαίως ἀπέναντι
τῶν εὐεργετημάτων ἐκείνων, τοῦτο δὲ παρέχονται
τοῖς ἀναγνώσταις, τῇ νεολαίᾳ ἰδίᾳ, ὑποδείγματα
ἀξιοζήλα.

Τὴν εὐάνδρον Ἡπειρόν, ἐν ἣ εἶδον τὸ φῶς οἱ
Ζωσιμάδαι, ὁ Ζῶτος Καπλάνης, ὁ Ἀπόστολος Ἀρ-
σάκης, οἱ Ζάπται, ὁ Χρηστάκης Ζωγράφος, ὁ
Γεώργιος Ἀβέρωφ καὶ οἱ ἄλλοι ἀλήστου μνήμης
διαπρεπεῖς ἄνδρες, ἔχει πατρίδα ὁ Μιχαὴλ Ἀνα-
γνωστοπούλος, γεννηθεὶς τῷ 1835 ἐν Παλίγκῳ
τοῦ Ζαγορίου.

Πενέστατοι ἦσαν οἱ γονεῖς του, ἐν τῇ πενίᾳ δὲ
διηλθε τὰ πρῶτα παιδικὰ ἔτη ὁ μικρὸς Μιχαὴλ.
Τὰ στοιχειώδη γράμματα μαθὼν ἐν τῇ σχολῇ τῆς
πατρίδος του καὶ διδάξας κατόπιν ὡς διδάσκαλος
ἐν αὐτῇ, ἀντὶ 15 γροσίων κατὰ μῆνα, ἀπῆλθεν, ἐν
ἡλικίᾳ 19 ἐτῶν εἰς Ἰωάννινα καὶ εἰσῆλθη, κατό-
πιν διαγωνισμοῦ, ὡς ὑπότροφος εἰς τὴν Ζωσιμαίαν
Σχολήν. Ὁ τότε γυμνασιάρχης, ὁ πολὺς Ἀναστά-
σιος Σακελλάριος, καταγοητευθεὶς ἐκ τῆς εὐφυίας,
ἐκ τῆς εὐπειθείας καὶ ἐκ τῆς ἐκτάκτου πρὸς μά-
θησιν ἐφέσεως τοῦ νέου, δι' ἰδιαιτέρας περιέβαλεν
αὐτὸν στοργῆς καὶ δὲν ἔπαυε λέγων: Τὸ παιδί
αὐτὸ θὰ τιμῇ τὴν πατρίδα· ἔχει γερὰ κεφάλι
καὶ μεγάλη καρδιά.

Τῷ 1858 ἀποφοιτᾷ τῆς Ζωσιμαίας, καὶ παρὰ
τάς συστάσεις τῶν φίλων, ὅπως ἐξασκήσῃ τὸ διδα-
σκαλικὸν ἐπάγγελμα, ὁ πτωχὸς καὶ ἀπροστάτευτος
νέος διαφλέγεται ὑπὸ τοῦ πόθου νὰ τελειοποιήσῃ
τάς σπουδὰς του, διαπεραιωθεὶς δὲ ἀπὸ Πρεβέζης
εἰς Ἀκτιον, περὶ, ἐλλείψει χρημάτων, κατέρχεται
εἰς Ἀθήνας.

Εἰς τὴν Νομικὴν τοῦ Πανεπιστημίου σχολὴν
ἐνεγράφη, ἐπορίζετο δὲ τὸν ξηρὸν του ἄρτον ἐκ
γλισχροῦ μισθοῦ, ὃν ἀπελάμβανεν ἐργαζόμενος ὡς
ἀντιγραφεὺς παρὰ δικηγόρου. Ἡμέραν τινά, μετὰ
διετίαν ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς του, ὁ προϊστάμενός του
ἐδωκεν αὐτῷ ν' ἀντιγράψῃ προτάσεις στηριζομέ-
νας ἐπὶ ψευδῶν ἐπιχειρημάτων. Ἀμέσως τότε
ρίπτει τὸ ἔγγραφο, δηλοῖ ὅτι δὲν θέλει νὰ ἐπιδο-
θῇ εἰς ἐπάγγελμα, στηριζόμενον ἐπὶ ψεύδους, καὶ
μεταγράφεται εἰς τὴν Φιλολογικὴν σχολήν.

Μέχρις οὗτο ἀποπερατώσῃ τὰς σπουδὰς του διὰ
μυρίων διηλθε δεινοπαθημάτων. Μέγροι μεσονυ-
κτίου εἰσράζοντο εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἐφημερίδος
«Ὁ Ἐθνοφίλας», κατόπιν ἀντέγραφεν, ἐλλείψει
βιβλίων, τὰ μαθηματά του, ἐκοιμήτο δὲ ἐντὸς τοῦ
ἡμέρου δωματίου τῆς ἐφημερίδος μόνον ἐπὶ τέσ-
σaras ὥρας.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐγνωρίσθη μετὰ τοῦ
παγκοσμίως γνωστοῦ μεγάλου φιλανθρωποῦ καὶ
φιλέλλητος ἱατροῦ Χάου, τοῦ κατόπιν πενθεροῦ
αὐτοῦ γενομένου.

Ὁ Σαμουὴλ Γριδλεῦ Χάου ἦτο ἐπιστήμων διά-
σημος καὶ ἑλληνοφίλης ἀριστος, συγγραμμὰς ἐκτενῆ
ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος. Κατελθὼν εἰς Ἀθήνας
τῷ 1860, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς συζύγου καὶ τῆς
θυγατρὸς αὐτοῦ Ἰουλίας, παρεῖχε χρηματικὰ βοή-
θηματα τοῖς ἐνδεέσι· προτιθέμενος δὲ ἐπὶ τῷ
αὐτῷ σχολῷ νὰ περιηγηθῇ τὴν Ἑλλάδα, ἐπεξή-
τει ὁδηγὸν καὶ γραμματέα.

Κατάλληλον τοιοῦτον εὗρε τὸν νεαρὸν Ἡπει-
ρώτην. Ὁ Μιχαὴλ Ἀναγνωστοπούλος σὺν τῷ
χρόνῳ κατεκτήσατο τῆς ἀγάπης τοῦ Χάου καὶ τῆς
οἰκογενείας αὐτοῦ, ἐπὶ τοσοῦτον δὲ ἐξετίμησεν
αὐτὸν ὁ ἐξοχος ἐκεῖνος Ἀμερικανός, ὥστε ἐνεπι-
στεύθη αὐτῷ μεγάλη χρηματικὰ ποσά, τὰ ὅποια,
περιερχόμενος οὗτος κατόπιν μόνος ἀνὰ τὰς πα-
σχούσας τῆς Ἑλλάδος ἐπαρχίας, διένεμεν εἰς
ἐνδεεῖς οἰκογενείας.

Ὁ Χάου, εὐχαριστηθεὶς ἐκ τῆς μετ' ἀκριβείας
καὶ τιμιότητος διεξαχθείσης ταύτης ἀποστολῆς
τοῦ Ἀναγνωστοπούλου, παραλαμβάνει αὐτὸν μετὰ
τὸν εἰς Βοστώνην καὶ διορίζει αὐτὸν γραμμα-
τέα τῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ μεγάλης σχολῆς
τῶν Τυφλῶν, καὶ συνάμα διδασκαλὸν τῶν ἑλληνη-
κῶν τῆς πρωτοτόκου αὐτοῦ θυγατρὸς Ἰουλίας,
κόρης ἐκπάλου καλλονῆς, αἰσθηματικωτάτης,
ποιητρίας καὶ προέδρου τοῦ ἐν Βοστώνῃ μεταφυ-
σικοῦ Συλλόγου.

Εἰρήσθω ἐναυθῶ, ὅτι καὶ ἡ νεωτέρα τοῦ Χάου
θυγάτηρ Φλωρεντία, εὐσημον ἐν τῇ ἀμερικανικῇ
φιλολογίᾳ κατέχει θέσιν, διακρινομένη ὡς συγ-
γραφεὺς μορφωτικῶν βιβλίων, ὧν τὸ πρῶτον δια-
τίθησιν ὑπὲρ τῶν ἀπόρων τεκνῶν. Ποιήτρια ἐπί-
σης εἶναι καὶ ἡ μήτηρ, ἡ σήμερον χήρα Χάου.
Εἰς αὐτὴν ὀφείλεται ὁ ἔθνικὸς ὕμνος τῶν Ἠνωμέ-
νων Πολιτειῶν.

Ὁ Μιχαὴλ Ἀναγνωστοπούλος, ἡ μᾶλλον ὁ Μι-
καὴλ Ἀνάγνος, ὅς ἐν Βοστώνῃ ἀπεκαλεῖτο, ἐν
τοιοῦτῳ διαβίῳν δριζύοντι, καταλαμβάνεται ὑπὸ
ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀκράτητος ρίπτει εἰς τὸ νέον
αὐτοῦ στάδιον.

Σώφρων, ἐγκρατὴς, προσηνὴς, τίμιος καὶ εἰς
ὑπατον βαθμὸν φιλόπονος, κατακτάται τῆς συμ-
παθείας τῆς οἰκογενείας Χάου καὶ ὁμοτραπέζος
αὐτῇ γίνεται.

Μετὰ τινα ἔτη, ἐγκρατὴς ἤδη τῆς ἀγγλικῆς
γλώσσης, διορίζεται ὑποδιευθυντὴς τῆς σχολῆς
τῶν Τυφλῶν, ἐξακολουθῶν συνάμα νὰ διδάσκῃ
τὴν θυγατέρα τοῦ Χάου τοὺς Ἑλλήνας συγγραφεῖς.

Ἐν τούτῳ ὁ τῆς Ἀφροδίτης υἱὸς πιτρώσκει τὴν
τρυφερὰν καρδίαν τοῦ Ἡπειρώτου. Ἀγαπᾷ! Δι'
ἀπείρου ἀγαπᾷ ἔρωτος τὴν μαθήτριά του, τὴν
ἀριστοκράτιδα, τοῦ προστάτου αὐτοῦ τὴν κόρην,
τὴν ὡραίαν Ἰουλίαν, αὐτὸς ὁ υἱὸς βοσκού τοῦ
Παλίγκου! Προσπαθεῖ κατ' ἀρχὰς εἰς τὰ δάκρυα
νὰ καταπνίξῃ τὸν ὑπερφύλλον τοῦτον ἔρωτα...
Ματαίᾳ ἀπόπειρᾳ! Ὁσημέραι αὐξάνει ὁ ἀγνός
τοῦ ἔρωτος... Ἀλλ' εἰς τὴν μαθήτριά του οὐδὲν
ἐκδηλοῖ. Σοβαρὸς, βραχυλόγος, ὡς τὸ πρόσθεν,
ἀξιοπρεπὲς παρ' αὐτῇ τηρεῖ στάσιν καὶ ἀνελλιπῶς
τὰ ἐν τῇ σχολῇ καθήκοντα αὐτοῦ ἐκπληροῖ.

Ἀλλ' ἀδυνατεῖ πλέον νὰ κατασχύσῃ τοῦ πάθους
του καὶ ἀποφασίζει ὁ εὐγενὴς τὸν χαρακτῆρα καὶ
τὴν καρδίαν Ἡπειρώτης νὰ ἐγκατολήσῃ τὴν περι-
βλεπτον θέσιν του, νὰ καταστρέψῃ τὸ αἰεὶ ἀρξά-
μενον μέλλον του, ν' ἀτελέσῃ τῆς Βοστώνης, εἰς
τὴν πατρίδα του νὰ φύγῃ. Καὶ νοστιλγίαν προφα-
σιζόμενος, αἰτεῖται ἄδειαν παρὰ τοῦ Σαμουὴλ
Χάου, ὅπως ἐπανακάμῃ εἰς τὴν γενέτειραν.

— Ἐγκαταλείπεις λοιπὸν τὴν Σχολήν, τὴν
ὁποίαν τόσον ἀγαπᾷς; τῷ λέγει ὁ Χάου.

— Καὶ τὴν πατρίδα μου ἀγαπᾷ, ἀπαντᾷ ἔνθου-
σιν ὁ Ἀνάγνος.

— Καὶ τὴν Τζούλια... ἐγκαταλείπεις;

Τὰ δάκρυα πλημμυροῦσιν εἰς τοὺς ὀφθαλμούς
τοῦ Ἡπειρώτου καὶ ἐπὶ πολὺν διατελεῖ ἄναυδος.

— Γνωρίζω τί συμβαίνει εἰς τὴν καρδίαν σου,
φίλ.

Ἀντίγειναι εὐχαιρῆται ἐπι-
σης ὁ Χάου ἀπὸ πολλοῦ τὸ πατρικὸν μου ὄμμα σὲ
παρὰ τοῦτο... Μικαὴλ, ζήθι εὐτυχὴς μετὰ τῆς
κόρης μου, τὴν Κυριακὴν σὺς νυμφεύω.

Ὅντως τὴν ἐπομένην Κυριακὴν, κατ' Ἰούλιον
τοῦ 1870, μεγαλοπρεπῶς ἐτελέσθησαν ἐν Βοστώνῃ
οἱ γάμοι τοῦ Μιχαὴλ Ἀναγνωστοπούλου μετὰ τῆς
Ἀμερικανίδος Ἰουλίας Χάου.

Πανόλβιος διέρρεεν ὁ συζυγικὸς του βίος. Τὸ
νὰ συνδεθῇ τις ἐν τῷ γάμῳ μετ' ἐκείνης, ἣν

ἀγαπᾷ, εἶναι βεβαίως εὐτύχημα, ἀλλ' ὅταν ἡ νεαρὰ
ψυχὴ εἶναι καλὴ καὶ ἐν ῥετοῦς, ὅταν κατέχῃ
ὅλην πλοῦσια τὰ δῶρα τῆς καρδίας καὶ τοῦ πνεύ-
ματος, ὁ γάμος τότε εἶναι ἀπόλαυσις ὑπερχόσμιος.

Ὁ βίος του προσέλαβε τώρα ἄλλην ὄψιν. Ἐν-
τεῦθεν ἀρχεῖται ἡ φιλανθρωπική του δρασίς. Ἦτο
πλούσιος, διότι ὅλην τὴν μεγάλην περιουσίαν τοῦ
ὁ γέροντος πενθεροῦ του εἰς αὐτὸν ἀφίερωσε, καὶ
ἀφειδῶς τὸ χρυσίον ἐχορήγει ὑπὲρ ἐκπαιδευτικῶν
καὶ φιλανθρωπικῶν σκοπῶν. Καὶ τοῦτο ἀνευ πα-
τάγου. Εὐηργετοὺς τοὺς ὁμογενεῖς καὶ ξένους, ὑπεί-
κων εἰς τὰς ὁρμάς τῆς εὐγενοῦς του καρδίας, ἐκ
καθήκοντος, οὐχὶ δὲ ἐκ κενοδοξίας. Ἐκδότης πε-
ριοδικοῦ Ἀθηνῶν τῷ εἶχε γράφει, παρκαλῶν νὰ
τῷ ἀποστείλῃ τὴν φωτογραφίαν του πρὸς δημο-
σίευσιν· ὁ Μιχαὴλ Ἀναγνωστοπούλος τῷ ἀπήντη-
σεν: Ἡ εἰκὼν μου εἶναι ἐγκαταραγμένη εἰς τὰς εὐ-
γνώμονας καρδίας ἐκείνων, οὗς ἐβοήθησα· τοῦτο μὴ
ἀρκεῖ.

Ἐξ Ἑλλάδος καὶ Ἡπειροῦ πολλοὶ εἰς Βοστώ-
νην μετινάστευον, τὴν προστασίαν ἢ τὴν ὑπόληψιν
τοῦ ὑποστηρίζον ἐπικαλούμενοι. Περί αὐτῶν προ-
κειμένου εἰς συμπολίτιδα ἡμῶν ἔγραψεν:

Ἐὰν ἐξηκολούθουν νὰ δίδω εἰς τοὺς ὁμογενεῖς μου
μετανάστες, οἵτινες τὴν γῆν τῆς Ἀμερικῆς θεωροῦσιν
ὡς ἄλλην γῆν τῆς Ἑπαγγελίας, καὶ σπυροῦσιν εἰς
αὐτήν, ἐκινδύνουν ν' ἀποθάνω ἐξάπαρτος εἰς πτωχό-
κομεῖον. Πεντήκοντα χιλιάδας τῶν ἡλίων ἔχω δώσει
εἰς τοὺς διαφόρους μεταναστεύσαντας καὶ εὐρεθέντας
ἐπὶ τῷ ἐδάφει τοῦ Νισου Κόσμου, ἀστέγους, πει-
νῶντας, κινδυνεύοντας. Πολλὰκις ἐμνηστεύσθην ὑπὸ
πολλῶν διὰ τὴν ἀδυναμίαν ταύτην τοῦ διδῶν εἰς
πάντα Ἡπειρώτην ἀγνωστὸν ἐμφανιζόμενον εἰς Βο-
στώνην. Πλὴν ἂν τὸ διδόναι ἐπιπορευθῇ εἰς δημονο-
γικοὺς καὶ δραστηρίους ἀνθρώπους εἶναι τῷ ὄντι εὐε-
ργεσία, διότι οὗ οὐκ οὐκ ἐλπίσιν, αὐτοὶ δύναται νὰ
δοῦν πολλὰ καὶ μεγάλα βραδύτερον εὐεργετήματα
διὰ συντόνου καὶ ἐπιμόνου ἐργασίας, τὸ δίδειν ὅμως
εἰς ἀνικητοὺς καὶ φαντασιωδῶς αἰσιοδόξους καὶ ἀνι-
κάνους, εἶναι μάταιον καὶ ἀνωφελές. Ποσάκις δὲν
ἐδανείσθησαν παρ' ἐμοῦ ποσά, ὅπως οἱ τοιοῦτοι ἀνοί-
ξωσιν ἐργαστήριον, ὅπερ κακῇ, οὐχὶ ὑγίᾳ, ἀλλὰ προ-
βλέπει, ἡττηθῶσιν μετ' οὐ μικρὸν νὰ κλεισώσιν.
οἰκτρῶς πτωχεύσαντες διὰ τὴν ἑλλειπὴν διορατικῆς
νοῦς καὶ σώφροντος διακριτικῆς!... Καὶ ἐν τού-
τοις, ὅσον λέγω δι' ἐσωφρονισθῆναι καὶ τοῦ λοιποῦ θὰ
παύσω δίδων, διατρέψω συνεχῶς ἐμαυτὸν... Δύνα-
μαι νὰ μένω ἀνάληγτος πρὸ τῆς πείνης καὶ τῆς συμ-
φορᾶς τῶν ἄλλων;

Μ. ΣΩΦΡΟΝΙΑΔΗΣ

(τὸ τέλος εἰς τὸ προσεχές)

Τὰ θαυμάσια προϊόντα τῆς Ἰαπωνικῆς βιομηχανίας,
Τὰ κομψότερα καὶ χρησιμότερα ἀντικείμενα τῆς
Ἰαπωνικῆς καλλιτεχνίας,

Τὰ περίφημα ἰαπωνικὰ σκεῆτα, κατὰλληλα διὰ καθέ-
σπιν, ἐξαιρετικά διὰ δῶρα, θὰ εὕρετε εἰς τὸ κατα-
στήμα τοῦ κυρίου

ΕΥΡΗΘ. ΟΥ. ΣΑΜΑΘΡΑΚΗ

Γαλατῆ,

Μέγα Ἐθνικὸν Χάνιον
4, 5 καὶ 14.

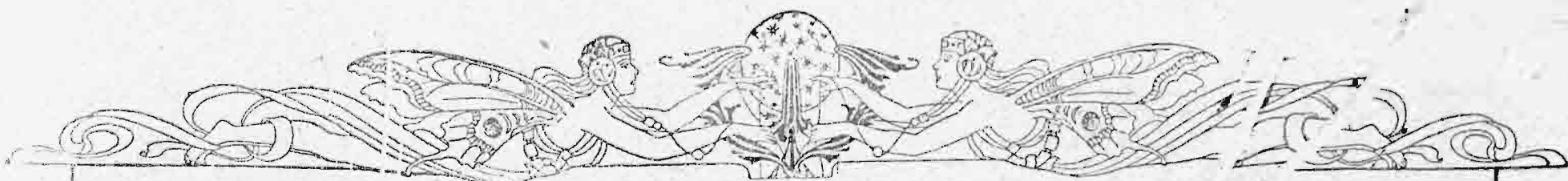
ὅπου πωλοῦνται χον-
δρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς
τιμὰς συμφερούσας καὶ
ἀποκλειούσας πάντα συν-
αγωνισμόν.

Τὸ Κατάστημα Σαμα-
θράκη, προμηθευόμενον
ἀπ' εὐθείας ἐξ Ἰαπω-
νίας τὰ εἶδη ταῦτα, δύ-
ναται νὰ προμηθεύσῃ
κάθε κατάστημα ἐπαρ-
χιακόν, τὸ ὅποιον θὰ
ἠθέλε νὰ πλουτισθῇ με-
τὰ τὸν κλόνον τοῦτον τῆς
Ἰαπωνικῆς βιομηχανίας.

Εἶδη εὐρεσκόμενα. Βάζα, παραβάν, τραπέζια, κα-
σερίνια, τρεῖς καὶ καρέ, ὑφάσματα τοίχων, δίσκοι,
ἐβαντάιλ κτλ.

Καὶ ἐν ἄλλοις. Οἱ ἀγορασταὶ τοῦ καταστήματος
δικαιοῦνται νὰ λάβωσι δωρεὰν εἶδος προμέσα-
τῶν Σιδηροδρόμων Ρωμυλίας, παρέχουσιν τὸ
δικαίωμα διὰ μίαν κλήρωσιν.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

NEON ΑΣΤΗΡ

Μετὰ τὴν ἡλιακὴν ἔκλειψιν, ἡ ἀνακαλύψις
νέου ἀστέρος ὃν ἀποτελέσῃ τὸ ἀστρνομικὸν
φαινόμενον τοῦ ἔτους τούτου. Ἡ ἀνακαλύψις
ἐνὸς νέου ἀστέρος εἰς τὸ στερέωμα δὲν εἶναι
τόσον ἐκπληκτικὸν πρᾶγμα, ἀλλὰ διὰ τὸν
ἀμύητον εἶναι πάντοτε παράδοξον πῶς οἱ
ἀστρονόμοι ἠδυνήθησαν ν' ἀποκαλύψουν μετα-
βολὴν τινα εἰς τὸν οὐράνιον θόλον, ὅστις φαί-
νεται ἀπὸ δύο χιλιετηρίδων ἀμετάβλητος.

Σήμερον, μὲ τὰ πολλὰ μέσα τῆς ἀστρονομίας, καθ' ἐκάστην εἰς ἀστρονόμον φωτογραφοῦσι τὰ οὐράνια τμήματα, αἱ φωτογραφίαι δ' αὐταί, παραβαλλόμεναι πρὸς ἀλλήλας, χρησιμεύουσι διὰ ν' ἀποκαλύψωσι τὴν ἐμφάνισιν νέου τινὸς ἀστέρος. Οὕτως ὁ νεοφανεὶς ἀστὴρ ἐσημειώθη εἰς τὸν ἀστερισμὸν τῶν Διδύμων, κατ' ἀρχὰς μὲν ἀπὸ τοῦ ἐρασιτέχνην ἀστρονόμου Enebo, κατόπιν δὲ ὑπὸ τοῦ ἀμερικανικοῦ ἀστεροσκοπεῖου τοῦ Harvard College.

Δύο ἡμέρας πρὸ τῆς ἀνακοιλύσεώς του, ὁ νέος ἀσθὴρ ἦτο κατώτερος καὶ τοῦ ἐνδεκατ. του μεγέθους, ἦτοι τελείως ἀόρατος εἰς τὸ γυμνὸν ὀφθαλμόν. Ἡ λάμψις τοῦ ὅμως ἐντὸς δύο ἡμερῶν ἡῤῥησε κατὰ ἐκτετατοὺς ἐνείκοσι φασγὰς καὶ ἐφάνη ὅμοιος πρὸς τὸν Ἡσυχρόν, ὁ ἥλιος αὐτός, ὁ ὁποῖος εἶχε σχεδὸν σβεσθῆναι ἀπὸ αἰώνων καὶ τὸν ὅποιον κάπνισμα νέας κατακλυσμὸς ἐπανέφερεν εἰς τὴν γῆν.

Ἡ ἐμφάνις νέου ἀστὲρος εἰς τὴν ἐποχὴν
τῶν ἀστρολόγων ἐσχολιάζετο ποικιλοτρόπως.
Σήμερον ὁμοῦ γνωρίζομεν ὅτι καὶ ἡ ἀστρο-
λογία ἔχει ἰδίαν ζωὴν, ὅτι τὰ ἀστέρων σφαι-
ρὰ ἀνάπτουν, ὑπείκοντα εἰς τὰς ἐκείνων
νόμους καὶ ὅτι εἰς τὴν ἀστρονομίαν ἡμε-
τέραν ὁ ἥλιος καὶ ὁ γῆρας κατέ-
χουσι πολὺ μετρίαν ἐξουσίαν καὶ ἐπαναστά-
σιν καὶ ἐκείνην προηγουμένην εἰς τὴν
ἐκείνην εἰς τὴν ἐκείνην εἰς τὴν ἐκείνην
ἀδιάφοροι.

Ο ΖΕΥΣ

Καὶ ἐπειδὴ τὸ
τοῦ οὐρανοῦ,
ἡμέρας αὐτὰς
προσοχὴν τε
ὅποιος ἐμπο-
ναμιν φωτὶ
τῆς γῆς.

ὁ λόγος περὶ τῶν
πρέπει νὰ ἐπι-
ἡ μάλλον, τὰ
ὁ ἀνατολῆς
καὶ εἰς τὸ
ὡς ἀνωτέραν καὶ
μικρὸν ἀστέρος πρῶτον
ὁ Ζεὺς, ὡς εἶναι γνωστὸν
ἀρχον 1200 φορὰς μεγαλει-
ἐπίσης ὀγκωδέστερος ὅλων
τῶν τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος.
ὁμοῦ τῶν πλανη-
τῶν τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος. Ὁ φωτεινὸς
ὅμως οὗτος ἀστὴρ δὲν κινεῖται εἰς τὴν ἐπιφά-
νειαν αὐτοῦ μεγάλως μεταβάλλας. Μὲ τὸ τηλε-
σκόπιον ὁ Ζεὺς φαίνεται περιβεβλημένος ἀπὸ
πολλὰς παραλλήλους πρὸς τὸν ἰσημερινόν του
ζώνας. Ἄλλοτε, κατὰ τὰς ὥρας, καθ'

οὐς ἤχμαζεν ἡ μυθολογία, θὰ ἐπιστεύετο,
ὅτι αἱ ζῶναι αὗται οὐδὲν ἄλλο ἦσαν, παρ
ζῶναι τῶν διαφόρων θεαινῶν. ἡμιθεαινῶν
θητῶν νεανίδων, τὰς ὁποίας ὁ πολυμύ-
αὐτὸς θεὸς εἶχε θέλξει. Σήμερον ἔμο-
ζουν, ὅτι αἱ ζῶναι αὗται εἶναι
στρέφονται μὲ διαφόρους ταχύ-
ἀλλάσσουν ὅχι μόνον τὴν
τὸ φῶς τοῦ πλανήτου. Ἐπ-
πολὺ ἀπομεμακρυσμένος εἶδ' ὁ Ζεὺς εἶναι
ζομεν δέ, ὅτι, ἔνεκα τ-
ἄξονός του πρὸς τὴν
ζει ἐπαισθητὰς μ-
ἐπὶ τῆς ἐπιφαν-
ἔαρ, δὲν δυνά-
Ἥλιον τὰς
ἐνδομύχο-
Τοσοῦτ-
ὅτι ἡ
πο-

Ἀκόμῃ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας του παρατη-
ρεῖται κατ' αὐτὰς μία ἐρυθρὰ κηλὶς, πολὺ
ἐρυθρὰ, σχήματος ἑλλειψοειδούς, ἔχουσα μῆ-
κος μὲν 41,000 χιλιόμετρα καὶ πλάτος
14,000. Πόθεν αὕτη προήλθε; Μὲ τὸ αἷμα,
τὸ ὁποῖον ἐχύθη, χάρις εἰς τὰ ἀνθρώπινα πεί-
σματα, ἐν τῇ γῇ, δύναται βέβαια νὰ σχημα-
τισθῇ ἐρυθρὰ κηλὶς πολὺ περισσότερον ἐκτε-
ταμένη, ἀλλὰ βεβαίως ἡ κηλὶς αὕτη ἔχει
ἄλλην ἀρχὴν καὶ ἡ σταθερότης τοῦ σχήματός
τῆς μᾶς ἂν εἰ νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι εἶναι τμῆμα
ἐν καταστάσει σχηματισμοῦ, εἶδος γιγαν-
τιαίας σκωρίας, ἀποκρυσταλλωμένης ἐπὶ τῆς
ὀφθαλμικῆς ἐπιφανείας τοῦ Διός, καὶ ἡ ὁποία πλέει
ἐπ' αὐτῆς ὡς παγόδουρον. Ἀδυνατοῦμεν νὰ
ὀρίσωμεν τὰ αἷτια τῆς τοιαύτης μεταβολῆς
τῆς ἐπιφανείας τοῦ Διός, οἱ δὲ ἀστρονόμοι
ἀρκοῦνται νὰ στρέψωσι πρὸς αὐτὸν τὰ τηλε-
σκόπιά των.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

Θέλετε να πλύνετε τα ρούχα σας καθαρώτατα, εύκολώτατα και εύθηνώτατα; Δεν έχετε, είμη να μεταχειρισίητε τον έν Λονδίνο νεωστί έφευρεθέντα σάπωνα ΡΕΞ.

Ὁ σάπων ΡΕΕ ὀλιγοστεύει τὰ ἐξοδα, συντο-
μεύει τὴν πλῆσιν, δὲν καυράζει τὰς πλύστρας καὶ
δὲν φθείρει καθόλου τὰ ρούχα.

Ο σάπων ΡΕΕ, αποδειχθείς εν αγγλική διύλιση-
ρίφ άπληλλαγμένως πάσης φθοροποιάς ύλης, έφω-
διάσθη και με έπίσημον πιστοποιητικόν του Κυ-
βερνητικού Χημείου.

Με λίγους ΡΕΣ δύνασθε περίφημα να καθαρίσετε μαγειρικά σκεύη, ταπητας, μπουσαμάδες, μαξιμαρα, βάλους παραθύρων, όλα εν γένει τα ύαλινα και λογυρά σκεύη κα. σινίδια άκόμη.

Ἡ ἐφάπαξ χορὴς τοῦ σάβαντος ΡΕΣ ἀρχεῖ
ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀλήθειαν τῶν γραφομένων μας.

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΕΠΙΔΟΣΙΣ

Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδησεις, ὁ ἀεροπόρος Legagneux εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Corbeaulier κατέρριψεν ὅλας τὰς προηγουμένας παγκοσμίους ἐπιδόσεις ταχύτητος μετὰ συνεπιβάτου διήνυσεν ἑναερίως 10 χιλιόμετρα εἰς 4' 45" καὶ $\frac{1}{10}$ λεπτά, ἀντὶ 5' 58" $\frac{1}{10}$, τὰ 20 χιλιόμετρα διήνυσεν εἰς 9' 32" $\frac{1}{10}$, τὰ 40 χιλιόμετρα εἰς 19' 9" $\frac{2}{10}$ καὶ τὰ 100 χιλιόμετρα εἰς 48' 3" καὶ $\frac{2}{10}$. Διέτρεξεν 124 χιλιόμετρα καὶ 385 μέτρα τὴν ὥραν, ἀντὶ 101 χιλιομ. καὶ 250 μέτρων, τὸ ὅποιον ἦτο ἡ ἀνωτέρα προηγηθεῖσα ἐπίδοσις. Ἐξ ἄλλου ἀγγέλλεται ἔξ Ἀθηνῶν, ὅτι ὁ ἀεροπόρος Καμπέρος μόνος του διήνυσεν τὸ μεταξὺ Φαλήρου—Ὑδρας διάστημα τῶν 80 χιλιομέτρων εἰς 43' λεπτά. Ὁ Καμπέρος διανύει οὕτω 112 χιλιόμετρα τὴν ὥραν.

ΕΧΕΤΕ ΥΠ' ΟΨΕΙ ΣΑΣ

ὅτι εἰς τὴν ἀποθήκην

P. ΣΟΦΙΑΝΟΥ καὶ Σ^{ΑΣ}

ἐν Γαλαταῖ, Ὁμὲρ Ἀμπήτ Χάν, 13,

εὑρίσχετε εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ πᾶν εἶδος Ὁρολογίων καὶ ζωσμημάτων, Σκευῶν πολυτελείας ἐκ λευκοῦ μετάλλου ἡγυημένων, Μαχαιροπήρουνα. Δίσκους καὶ Κοχλιάρια γλυκοῦ, Σερβίτσια Τεῖου, Σιμαβάοια ροσικά κλπ. κλπ.

*Εξαιρετική πώλησις

ἔνεκα μεγάλης παρακαταθήκης.

Κοχλιάρια καὶ πηρεούνια φαγητοῦ ἐξ Ἄλου-
μίνου πρὸς Γρ. 15 ἢ δωδεκάς, ὠρολογία,
ξυπηγήρια καὶ θυλακίου πρὸς Γρ. 10 καὶ
13 $\frac{1}{2}$ ἑκάστον.

Ἡ χρήση τοῦ σάπωνα ΡΕΞ εἶναι πολὺ εὐκόλοη καὶ ἀπλουσιότη, δίδονται δὲ δωρεάν εἰς τοὺς ἀγοραστάς οὐδηγίαι χρήσεως εἰς 7 γλώσσας.

Τιμή ωρισμένη ἐν Κων/πόλει τὸ κυτίον (1 χιλιογρ. καθ.) πρὸς 4 γρ.

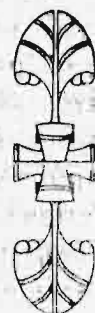
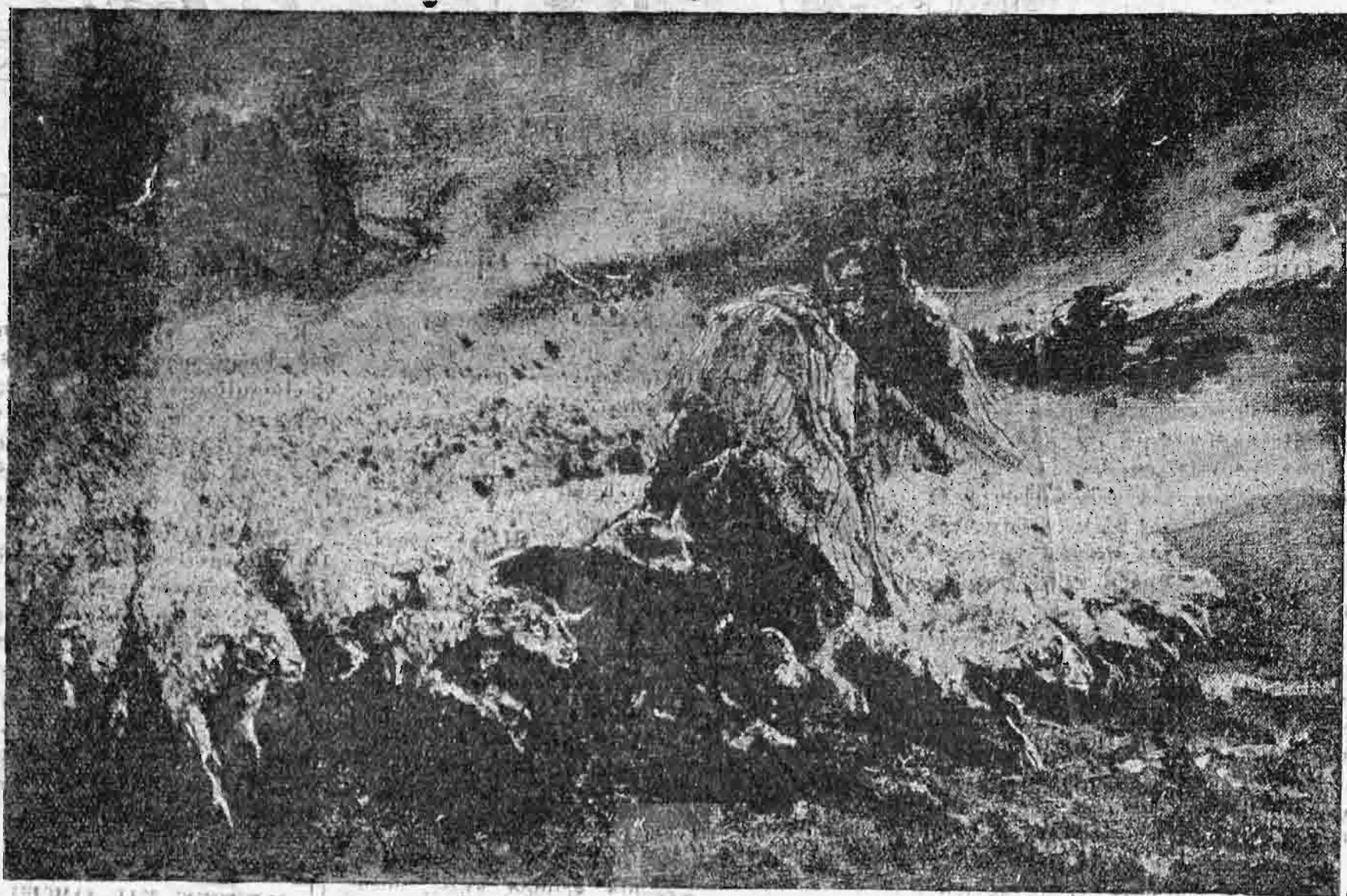
Διὰ τὰς ἐπαρχίας προστίθενται τὰ ἐξόδα τῆς ἀποστολῆς.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ.

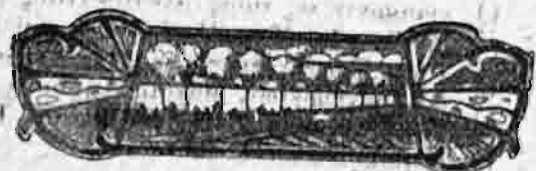
Εἰς τοὺς πωλητὰς γίνεται ἀνάλογος ἑκπτώσις
Παραχωρεῖται μονοπώλιακή ἐξόδευσις εἰς τὰς ἐπαρ-
χίας διὰ λ/σμόν τοῦ πωλητοῦ.

Γενικοί πράκτορες δι' ὅλην τὴν Τουρκίαν
Κωνσταντῖναι κ. κ. Δ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ καὶ
Α. ΣΙΚΙΑΡΟΓΛΟΥ.

Γραφείον καὶ κεντρικὴ ἀποθήκη ἐν Σταμπρού
Βαλόνκ Παζάρ, Νέβοχιρ Χάν

Θερινή κατακρίσις

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΚΑΙ ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ἐξεφράσθη ἡ γνώμη, ὅτι τὸ πνεῦμα εἶναι ὁ μεγαλειότερος ἐχθρὸς τῆς γυναικός.

..

Τί συμβαίνει λοιπόν; Εἶναι τρώντι ἀρά γε τὸ πνεῦμα καὶ τῆς ψυχῆς τὰ θεῖα χαρίσματα, τόσον θανάσιμοι ἐχθροὶ τῆς γυναικός; Ὁ εὐγενέστερος αἰθρὴ τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως εἶναι λοιπόν τόσον φοβερὸν δηλητήριον, φονεῦον τὸν ἔρωτα μετὰ τὴν δύναμιν τῆς στροφικότητος; Καὶ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν τί τρέφει λοιπόν τὸν μέγαλον Θεόν, τὸν Κυβερνήτην τοῦ κόσμου; Τὰ βδελυρὰ λιπάσματα, μέσα εἰς τὰ ὅποια κινούνται οἱ σκώληκες τῆς ἀποσυνθέσεως; Τὸ ἄνθος τοῦ ἔρωτος τρέφεται λοιπόν καὶ αὐτό, ὅπως τὰ ἄλλα ἄνθη, καὶ ἀντλεῖ τὰ χρώματά του καὶ τὰ μύρα του ἀπὸ τὰ περιττώματα; Θὰ ἦτον ἀπογοητευτικὸν νὰ τὸ παραδεχθῇ κανεὶς. Καὶ δὲν πρέπει νὰ παραδεχώμεθα ποτέ, ἔστω καὶ μίαν ἀλήθειαν,

ἦσαν ἡ ἀλήθεια αὕτη ταπεινὴν τὴν ἀνθρωπίνην εὐγένειαν. Ὑπάρχουν περιστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ζητῇ τὴν αἰσάνην, μετὰ τὴν ἰδίαν ἀφοσίωσιν τοῦ ἀναζητεῖ ἄλλοτε τὴν ἀλήθειαν.

Ἄς σεβασθῶμεν τοῦλάχιστον τὸ πνεῦμα. Ὅσον καὶ ἂν μᾶς βεβαιώνουν ὅτι συχνὰ τὸ πνεῦμα προδίδεται ἀπὸ τὰς γυναῖκας, πρέπει νὰ τηρήσωμεν μερικὰς ἐπιφυλάξεις. Διὰ τὴν ἐπιμείνωμεν εἰς τὰ μονομερῆ παραδείγματα; Ἐὰν προδίδεται τὸ πνεῦμα, μήπως δὲν προδίδεται ἡ ἀρετὴ, μήπως δὲν προδίδεται ἡ ὡραιότης, ἡ εὐγένεια, ἡ ἀγαθότης ἐπίσης συχνά; Πόσοι ὡραῖοι ἄρρενες δὲν ἀντεκατεστάθησαν εἰς τὰς καρδίας τῶν γυναικῶν ἀπὸ τερατομόρφους ἀντιπάλους; Πόσοι εὐγενεῖς ἀπὸ χυδαίους;

Πόσοι ἀγαθοὶ καὶ ἐνάρετοι ἀπὸ κακοὺς καὶ πονηροὺς; Διὰ τὴν νὰ πικρᾶνωμεν λοιπόν τὸ πνεῦμα; Καὶ διὰ τὴν νὰ λησμονήσωμεν τὴν ἄλλην ἀρετὴν του, μίαν ἀρετὴν ἀκριβῶς ἐρωτικήν, τὴν ἀρετὴν ποῦ ἔχει, ὅπως εἶπεν ἓνας εὐφυὲς παρατηρητής, ν' ἀπομακρύνῃ τὸ γήρας καὶ νὰ παρατείνῃ τὴν νεότητά τῶν εὐτυχῶν του κατόχων;

Τί πρακτικώτερον θὰ εἶναι νὰ δώσωμεν μίαν συμβουλὴν εἰς τὸ πνεῦμα!

Ἄς μὴν ὑψώνεται ποτέ περισσότερον τοῦ

προέποντος, πᾶν ἀπὸ τὴν ὕψην καὶ ἄς μὴ ζητῇ νὰ τὴν ὑποτάξῃ ἀπὸ τὴν ἀπόστασιν ποῦ δὲν ἐνσαγεῖ καὶ ὁ ἐλγυρότερος μαγνήτης. Καὶ τοῦτος ἄς πῇ λησμονή ὅτι ἡ καρδιά πάλλει χαμηλότερον ἀπὸ τὸν ἐγκέφαλον. Ὁ ἔρως, ὅταν καὶ ἂν ἦναι μικρὸς θεός, εἶναι θεὸς ἀνυπόστατος καὶ δὲν ἐννοεῖ νὰ ὑποταχθῇ εἰς καμμίαν μεγαλειότητα. Αἱ γυναῖκες, ἀπὸ τὴν φύσιν τῶν, εὐρίσκονται πλησιέστερα πρὸς αὐτόν. Καὶ ὅταν ἀγαπῶμεν τὰς γυναῖκας, πρέπει νὰ τὰς ἀγαπῶμεν περισσότερον μετὰ τὴν καρδίαν μας, παρὰ μετὰ τὸ πνεῦμά μας.

Ὁ ἔρως, ὁ μικρὸς θεός, ὁ ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς, γινώσκει καλὰ εἰς τοῖς χαρίζεται τὰ βέλη του. Καὶ κανεὶς δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀντιταχθῇ πρὸς τοὺς νόμους του, ἀκόμη καὶ ὅταν λέγεται Περικλῆς καὶ ἔχει κτίσει τὸν Παρθενῶνα.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΑΡΤΕΛΑΡΗΣ

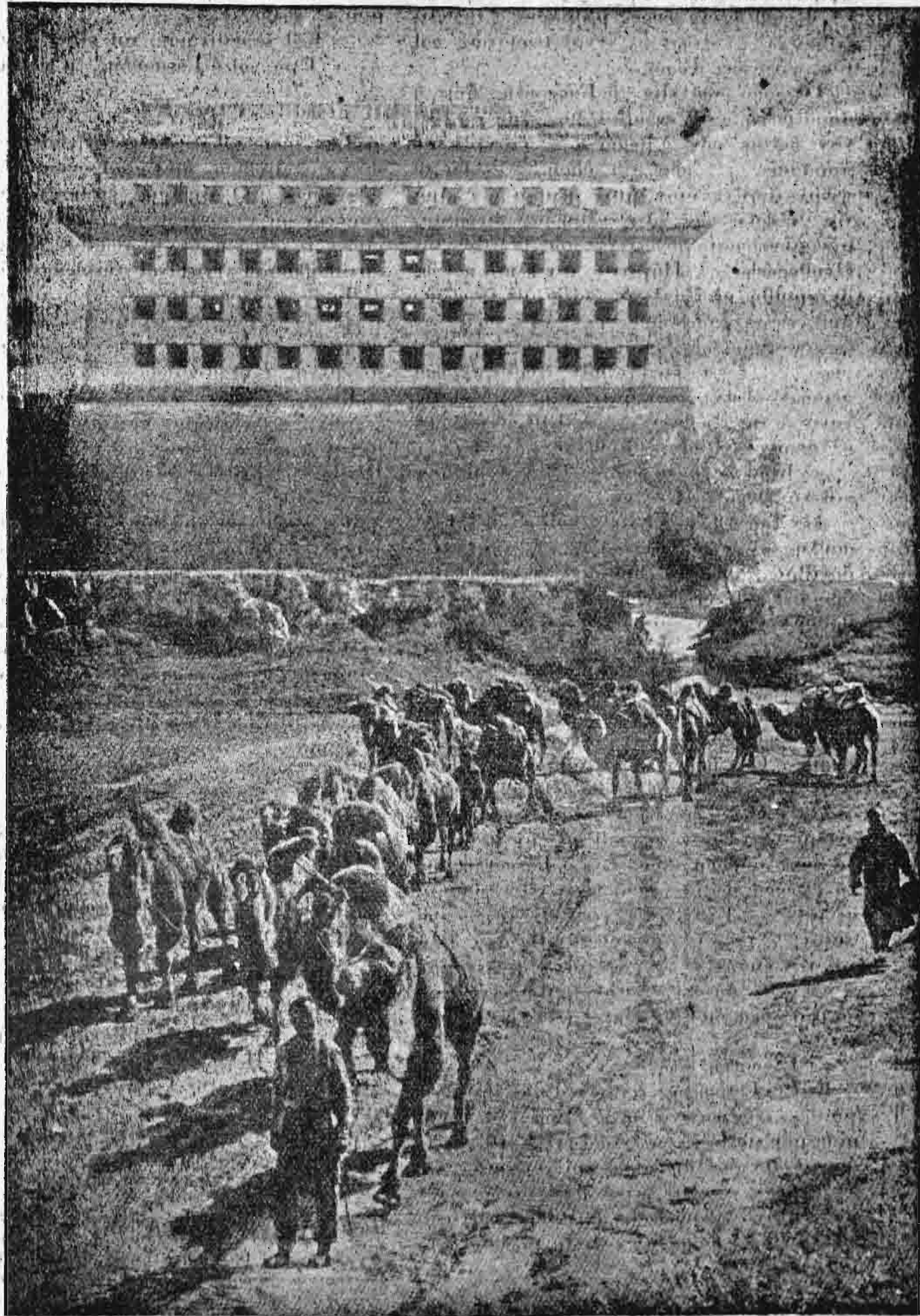
Ἀνταλλάσσει γραμματόσημα μετὰ ὅλον τὸν κόσμον. Ἀγοράζει τουριστικὰ γραμματόσημα ἀνω τῶν 5 γροσίων πᾶσης ἐκδόσεως. Ἄν στέλλει ποτὲ πρῶτος.

Διεύθυνσις: THEODOSE ARTELARIS

Banque d'Athènes

BAFFRA

près Samsonn (Turquie d'Asie)

Τὰ Σινικά τείχη.

ΤΑ ΠΡΩΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΕΩΣ

Ἐκ τοῦ κατ' αὐτὰς ἐκδομένου ὁρασισταίου συγγράμματος τοῦ Léon Derys «Διαίτη ἡ ζωὴ : » ἀποσπῶμεν τὸ ἐπόμενον κεφάλαιον. ἵνα δεῖξωμεν πόσον τὸ σύγγραμμα αὐτὸ ἐκτεταμμένη ἐν Εὐρώπῃ, ἀναφέρομεν, ὅτι ἀρθεῖται 98 ἐκδόσεις. Ἐκεῖνο τὸ ὅποσον περισσώτερον ἐνδιαφέρει τὸν ἄνθρωπον, εἶναι νὰ μάθῃ : πότεν ἔρχεται, πότεν βαδίζει, ποῖον τὸ περρωμένον του ; Σπουδαῖον,

ἐπίσης, ἡ γνῶσις περὶ τοῦ σήμεριος καὶ τῶν νόμων αὐτοῦ. αἱ ἰδέαι περὶ τοῦ προσώπου, τὸ ὅποσον ἐκείσιν ἡμῶν κέκληται καὶ διδραχμωτισμὸς ἐπὶ τῆς οὐκείτης τοῦ ἀπεριόριστου τούτου θεοῦ. Καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ἰδέας ταύτας συνθέτομεν τὰς πράξεις ἡμῶν. Συμβουλευόμενοι τὰς ἰδέας ταύτας, δοῖσμεν σκοπὸν ἡμῶν τὸ νῦν βίον ἡμῶν πρὸς ὃν καὶ κατατείνουμεν τὰ βήματά μας. Ἐδῶ ἐγκτεται ἡ βάσις, τὸ ἀληθὲς ἐλατήριον παντὸς πολιτισμοῦ.

Ἀναλόγως, πρὸς τὰς ἰδεώδεις του, κρίνεται ἡ ἀταμίμητος ἀξία τοῦ ἀνθρώπου.

Τόσον διὰ τὰς ομάδας, ὅσον καὶ διὰ τὸ ἄτομον,

ἐκ τῆς ἀντιλήψεως τοῦ κόσμου (καὶ τῆς ζωῆς) κανονίζονται τὰ καθήκοντα, δορίζεται ἡ ὁδὸς τῆς πορείας, συνθέτονται αἱ ἀποφάσεις.

Ἄλλ' ὥς εἵπομεν, δυσχερὲς ἡ λύσις τῶν προβλημάτων τούτων. Ἡ γνῶσις τοῦ πολλοῦ πλήθους εἶναι ἄστατος, ἀναποφάσιτος : ἄστατοι καὶ ἀναποφάσιμοι, ἐπομένως, αἱ πράξεις, οἱ χαρακτῆρες. Ἐντεῦθεν προκύπτουσι τὰ δεινὰ τῆς ἐποχῆς, αἱ ταραχαί. Ἐκαστος κέκτηται τὸ ἐπισκεπτόμενον τῆς προόδου, ἐπιθυμεῖ τὴν βελτίωσιν εἰς τὰ ἐμπρός : ἀλλὰ τὰ ὑπέρβλη πού ; Αὐτὸ μόνον δὲν σκέπτεται πολὺ. Ὁ μὴ γνωρίζων τὸ περρωμένον του, δοιοῖται πρὸς ὁδοιπόρου μηχανικῶς ὁδονομεῖται δὲν γνωρίζει οὗτος οὔτε τὸ σημεῖον τῆς ἀναχώρησός, οὔτε τὸ τέλος τῆς ὁδοιπορίας του, ἀλλ' οὔτε καὶ τὸν σκοπὸν τῆς περιηγήσεώς του. Καὶ εἶναι διατεθειμένος νὰ σταματήσει εἰς τὸ ἐλάχιστον ἀμπόδιον, ἀδιαφορῶν διὰ τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν.

Τὸ κενὸν καὶ ἀσαφὲς πολλῶν διδασμάτων, αἱ ἐξ αὐτῶν καταχρήσεις ἔρριψαν πολλοὺς εἰς τὸν ὕλισμόν. Καὶ προέκυψεν ἐκ τούτου ἡ ἰδέα, ὅτι τὰ πάντα καταλήγουσιν εἰς τὸν θάνατον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει ἄλλον προορισμὸν ἢ παντελῶς μετὰ θάνατον νὰ ἐκλείψῃ, νὰ ἐξαφανισθῇ.

Θ' ἀποδείξωμεν περαιτέρω πόσον ὁ τρόπος οὗτος τοῦ σκέπτεσθαι ἀντιτίθεται εἰς τὰ διδάγματα τῆς πίστεως, εἰς τὸν ὀρθὸν λόγον. Ἄλλ' ἀπὸ τοῦδε λέγομεν, ὅτι ἡ σκέψις αὕτη καταστρέφει πᾶσαν γνῶσιν δικαιοσύνης καὶ προόδου.

Ἐὰν ἡ ζωὴ περιορίζεται ἀπὸ τοῦ λίγκου μέχρι τοῦ τάφου, ἐὰν ἡ προσδοκία ἀθανασίας δὲν φωτίζει τὴν παροῦσιν ἡμῶν, ὁ ἄνθρωπος ἐνα μόνον σέβεται νόμον, τὸν νόμον τῶν ἐνστικτῶν του, τῶν ὁρέξεων, τῶν ἀπολαύσεών του. Ὀλίγον σημαίνει, ὅτι ἀγαπᾷ τὸ Καλόν, τὴν Εὐθύτητα, τὴν Δικαιοσύνην. Ἐρχόμενος καὶ ἐξαφανιζόμενος ἀπὸ τοῦ κόσμου τούτου, συναποφέρων εἰς τὴν λήθην τὰς ἐλπίδας του, τοὺς πόθους του, ἐπὶ τοσούτον μᾶλλον θὰ ὑποφέρει, καθ' ὅσον ἀγνώτερος, ὑψηλότερος διατρέφει ἰδεώδη. Ἀγαπᾷ τὴν δικαιοσύνην, πιστὸς εἶναι τῶν καθηκόντων του τηρητῆς ἀλλ' εἶναι καταδικασμένος νὰ μὴ βλέπῃ, σχεδὸν οὐδέποτε, τὴν πραγματοποίησιν αὐτῶν.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Πόλεμος κατά της

άνηθίκου φιλολογίας.

Συνεχρητήθη εν Παρισίοις τὸ δεύτερον Συνέδριον ἐναντίον τῆς πορνογραφίας. Εἰς τοῦτο ἔλαβον μέρος πάντα τὰ ἐν Γαλλίᾳ σωμαιοῦντα τὰ διεξίγοντα τὸν πόλεμον τοῦτον, 360 δὲ συνέδριοι παρέστησαν εἰς αὐτό, γεροντισταί, βουλευταί, δημόσιοι ἐπάλληλοι, ἐπιστήμονες καὶ ἱερεῖς. Ἡ προεδρεία ἀνετέθη εἰς τὸν γεροντιστὴν κ. Béranger. Ὁμιλήσαν πολλοί, μετὰ τῶν ὁποίων ἦτο ὁ κ. Rouisy, ὅστις περιέγραψε πάντα τὰ μέσα τῆς διαφθορᾶς, κατ’ ἣς πολεμεῖ ὁ Σύνδεσμος ὑπὲρ τῆς δημοσίας ἠθικῆς Ἀμύνης, τοῦ ὁποίου ἦτο ἀντιπρόσωπος. Ὁ καθηγητὴς κ. Bureau κατέβηκεν ἐκθεσιν, διὰ ζοφερῶν χρωμάτων περιγράφουσαν τὰ ἐκ τῆς διαδόσεως τῆς περὶ περιορισμοῦ τῶν γεννήσεων διδασκαλίας κακὰ, ἢ ὁποῖα τόσον εὐρέως ἔχει ἐν Γαλλίᾳ διαδοθῆ.

Ἐκθεσιν σπουδαίαν ὑπέβαλε καὶ ὁ βουλευτὴς Violette περὶ τῆς διαφθορᾶς τῆς νεότητος ἐκ τῆς ἀναγνώσεως βιβλίων, περιγραφόντων κακορθώματα, τὰ ὁποῖα ἐξάλτουν τὴν φαντασίαν τῶν νέων καὶ παρακινοῦσιν αὐτοὺς εἰς πράξεις ὁμοίας πρὸς τὰς τῶν ἐξυμνουμένων ἡρώων.

Ὁ δικηγόρος κ. M. Fourcade ὑπέβαλεν ἐκθεσιν περὶ τῶν σκανδάλων τοῦ θεάτρου. Τὸ συνέδριον ἐν τέλει διετύπωσε τὰς ἐπομένους εὐχάς: Νὰ ἐπιτραπῇ διὸ νόμου εἰς τοὺς Ἀντιπορνογραφικοὺς Συνδέσμους ἡ ἀπ’ εὐθείας καταδίωξις τῶν ἐναντίων. Βασίζομενον ἐπὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ἀρχῶν, πέποιθεν ὅτι αὐταὶ θὰ μεταχειρισθῶσι τὰ νόμιμα μέσα, αἵτινα διαθέτουσι πρὸς πρόληψιν προσβολῶν κατὰ τῶν χρηστῶν ἡθῶν. Ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν ὅπως προστεθῶσι διατάξεις ἐν τῷ ὑπὸ συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ νομοσχεδίῳ κατὰ τῆς ἐκπρώσεως, ἐναντίον τῆς προπαγάνδας πρὸς περιορισμὸν τῶν γεννήσεων. Πρὸς τὴν Γερουσίαν ἐξέφρασεν εὐχὴν, ὅπως ταχέως ἐπικυρώσῃ τὸ ψηφισθὲν νομοσχεδίον εἰσηγήσει τοῦ κ. Violette, καθ’ ὃ ἀπαγορεύεται ἡ εἰς τὰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ δημοσίευσις εἰκόνων ἀναφερομένων εἰς κακουργήματα. Ἐκάμεν ἐκκλησίαν πρὸς τὸ δημόσιον, ἵνα ὁργανώσῃ μπουκόταξ κατὰ τῶν ἀνηθίκων βιβλίων, ἐξήγησε δὲ, ὅπως αἱ ἀρχαὶ κάμνωσι χρῆσιν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου παρεχομένων ἀδικαιωμάτων πρὸς ἀπαγόρευσιν τῶν ἐναντίων πρὸς τὰ δημόσια ἡθῆ θεαμάτων.

κλέφτες. Ὡς τὸ χωριό, σὺν ξενιτεμμένο ποῦ εἶναι, ἔτυχε νάχη καὶ πλούσιους. Πλούσιους τοῦ τόπου μας . . ., ὅχι καὶ μεγάλα πράγματα.

Ἐνα βράδυ ὁ Δερβίσης πῆρε τὸν Γκεσοῦλη καὶ βγήκαν ὡς τὴ ράχη πέτρα ἀπὸ τὸ χωριό. Κάτω ἀπὸ τὸν κάμπο οἱ κλέφτες ἀνέβαιναν πρὸς τὸ χωριό. Ὁ Δερβίσης ἐξαπλώθη μετὰ τὸ τουφέκι του καὶ τὰ δυὸ ἀσημένια πιστόλια του. Ὁ Γκεσοῦλης ἔκαμε τὸ ἴδιον κοντά του.

Ἡ νύχτα εἶχε προχωρήσει πολὺ . . . Βεβαίως σιωπὴ καὶ σκαταδι ἐσφιγγαν ὡς τὴν ἀγκαλιά τους ὅλη τὴ φύσι . . . Οἱ κλέφτες εἶχαν προχωρήσει πολὺ κοντά . . . εἰς τὸν φύλακα . . . Ἡ νοήμοσύνη τοῦ Γκεσοῦλη τοὺς καταλαβε . . . καὶ ἀφ’ οὗ μετὰ ἔνα δάγκωμα ἀπὸ τὸ ποδάρι, ποῦ ἔκαμε τοῦ Δερβίση, τὸν ἐξύληψε . . . ἤρχισε νὰ γανγίξῃ ἰδιόκοπα . . . Ὁ Δερβίσης ἀμέσως ἐνόησε ὅτι ἐρχονταν κλέφτες νὰ πατήσουν τὸ χωριό . . . Ἐγκαρδιώνει τὸν Γκεσοῦλη . . .

— Οὐνιέρα! . . . Οὐνιέρα! . . . Γκεσοῦλη! καὶ πυροβολεῖ εἰς τὸν ἀέρα.

Οἱ κλέφτες κατάλαβαν ὅτι τοὺς κατάλαβαν καὶ ἔκαμαν καὶ κοινέλιος γιὰ νὰ μποῦν εἰς τὸ χωριό ἀπὸ ἄλλη μεριά. Ἀλλ’ ἐκεῖ εἶχε πιασμένο τὸ μέρος ὁ ἄλλος φύλακας . . . Ὁ δὲ Γκεσοῦλης προχωροῦσε καὶ ἐγαύγιζε καὶ ἔδειχνε τὸ μέρος καὶ τὴ διεύθυνσι ποῦ ἐταίρων οἱ κλέφτες.

Ὅλο αὐτὸ τὸ κνηνητὸ βᾶστηξε σχεδὸν ὅλη τὴν νύχτα καὶ τὸ πρωὶ ἔφυγαν οἱ κλέφτες χωρὶς νὰ κίμουν τίποτε . . . Μόνο ἔρριξαν φεύγοντας τρία τουφέκια! . . .

— Τοῦτο τὸ σκυλί, ἔλεγεν ὁ Δερβίσης, δὲν ἀγοράζεται μετὰ παιδάδες. Χίλια φρουρά ἀξίζει.

VII

Ἐξικολουθαῖσε χρόνια τώρα ὁ Γκεσοῦλης νὰ ἦναι φύλακας τοῦ χωριοῦ, φύλακας μετὰ μίτη ἀκοίμητο . . . μετὰ ἐξυπνάδα καὶ νοσημοσύνη θαυμασμένη . . . ἀφ’ οὗ ἐγλύτωσε πολλὰς φορές τὸ χωριό . . . ἐγλύτωσε καὶ ἓνα παιδί τοῦ σχολεῖο ἀπὸ βέβαιου θάνατο.

Παύει ἀπὸ τὸ σπύριμον ὡς τὴν ἀκρὴ τοῦ χωριοῦ, ὡς ἓνα ἄλλο σπίτι, εἶχαν ἓνα σκυλί κακὸ ἀλυσοδεμένο. Ἐνα παιδί τοῦ σχολεῖο ποῦ συχνὰ περνοῦσε ἀπ’ ἐκεῖ τὸ πείραζε, τὸ πεισμάτωνε καὶ τὸ ἐνοχλοῦσε. Μία μέρα τὸ ἐνώχλησε τόσο πολὺ, ποῦ τὸ σκυλί ἀφρίζε, ρίχνοινταν, ἤθελε νὰ κόψῃ τὴν ἄλυσον καὶ νὰ καταξερῇ τὸ παιδί. Μετὰ κάμποσα πηδήματα, κατόρθωσε νὰ βγάλῃ τὸ ξύλο ποῦ ἦταν πηγμένο ὡς τὴ γῆ καὶ εἶσι μετὰ τὸν ἄλυσον καὶ τὸ ξύλο σέρνοντας μὴ καὶ διὰ ρίχθηκε ὡς τὸ παιδί ἀπάνω. Τὸ παιδί ἔβαλε ὡς τὴν ἀρχὴ τῆς φωνῆς καὶ ἔτρεξε ὅλη ἡ γειτονιά . . . Τὸ σκυλί ἀφρισμένο εἶχε μπῆξει τὰ δόντια του ὡς τὸ πρόσωπο τοῦ παιδιοῦ — τὸ αἷμα ἔτρεχε καὶ καμνὴ γυναῖκα δὲν τολμοῦσε νὰ τὸ πλησιάσῃ . . . Μόνον ἡ μάνα τοῦ παιδιοῦ μετὰ ἓνα ξύλο μετὰ φωναὶς σπαραχτικαὶς ἔδεσσε τὸ σκυλί . . . ποῦ δὲν ἐσκαλλιώνταν ἀπὸ τὸ παιδί. Ὁ Γκεσοῦλης καθόνταν ἐξαπλωμένος ὡς τὴν πόρτα μου, ἤκουσε τῆς φωνῆς καὶ τῆς γυναῖκος ποῦ τρέχανε μετὰ τὰ ξύλα . . . ἔτρεξε καὶ αὐτός . . . Ἐτρούλωσεν ἀνάμεσα ὡς τῆς γυναῖκος καὶ ἀμέσως ὀρμησεν ἀπάνω εἰς τὸν σκύλο . . . καὶ τὸν δάγκωσε φοβερά ὀπίσω

εἰς τὸν λαιμό. Τὸ σκυλί ἐγύρισε νὰ ἴδῃ τὸν Γκεσοῦλη καὶ τὸν δαγκώσῃ, ἡ γυναῖκα ἀρπαξάν τὸ παιδί . . . τὸ ὁποῖον ἦταν μισοπεθαμένο ἀπὸ τὸ φόβο μετὰ τὰ αἵματα ὡς τὸ πρόσωπο καὶ μετὰ ἀπορία ἔβλεπαν τὴν τὸ πάλεμμα τοῦ Γκεσοῦλη μετὰ τὸ βρωμόσκυλο ἐκεῖνο . . .

Ὁ Γκεσοῦλης τὸ ἔτριψε κάτω καὶ τὸ δάγκανε . . . ἡ γυναῖκα τὸ ἔδεσσε . . . καὶ δὲν ἦν οἰκοκυρά τοι ἤθελε . . . ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ σκυλοῦ τῆς ἔτρεγεν αἷμα. Ἦτο φόνιστο . . .

Ὁ Γκεσοῦλης ἔφυγε τώρα . . . ἐνῶ ἡ γυναῖκα φωνάζανε :

— Ὁ Γκεσοῦλης, σκυλί μετὰ φορὰ! . . .

— Γλύτωσε ἄνθρωπο! ἔλεγεν ἡ ἄλλη . . .

— Γλύτωσε τὸ παιδί, τὸ παιδάκι μου! τὸν Περιλῆ μου! . . . φώναζεν ἡ μάνα τοῦ παιδιοῦ μετὰ κλάματα.

Ὁ Γκεσοῦλης σοβαρὸς ἔστρεψε πίσω τὸ πρόσωπό του ποῦ ἤκουε τὸ ὄνομά του μετὰ μετριοφροσύνη σὺν νύσσει :

— Ἐκαμα τὸ χρέος μου! . . .

VIII

Πέρασαν χρόνια πολλά.

Ὁ Γκεσοῦλης ἐγένεσε τώρα . . . Τὰ παιδιά τὸν πετροβολοῦσαν . . . Ὅλοι πλέον τὸν περιφρονοῦσαν . . . Καυμένη Γκεσοῦλη! . . .

Τὰ αὐτὰ τώρα κρεμάσανε . . . Τὰ μάτια του φαίνονταν θολὰ . . . Μία Κυριακὴ πρωὶ εἶσι ἀρροστημένος . . . ἤρθε εἰς τὸ σπίτι . . . Τὸ βάλει ὀρθό . . . τὸν ἔβλε μετὰ ἀνορεξία . . . Ἐκάμεν ἓνα γῦρον ὡς ὅλο τὸ σπίτι ὡς νὰ τὸ ἀλοχαιρετοῦσε . . . γύρισε εἰς τοὺς δρόμους ὅλους τοῦ χωριοῦ περιπατώντας σιγὰ σιγὰ καὶ ἀσχοπα καὶ πάει μονάχος του ὡς τὸ μισοχωρὶ καὶ ἐξαπλώθηκε ἐκεῖ γιὰ πάντα . . .

Ὅλοι τὸν εἶδαν φρόφιον. Κανεὶς δὲν θυμήθηκε τῆς καλῆς συνείσκεινός του . . . Μόνο ἔλεγαν : — Θὰ βρωμήσῃ! . . .

Τὸν ἔτριψε μετὰ ἓνα λάκκο μακρὸν ἀπὸ τὸ χωριό! . . . Εἰς τὸ χωριό δὲν ἀνιηχοῦσε πλέον τὸ γαύγισμα τοῦ Γκεσοῦλη. Δὲν ζοῦσεν, εἶχε φρονήσει ὁ Γκεσοῦλης.

Σ ΠΥΡΙΔΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Όλα τῆς κεφαλῆς

τὰ χειρουργικὰ

νοσήματα :

Ὡτων, Ρινοῦ, Δαιμοῦ, Στόματος

θεραπεύει ὁ εἰδικὸς ἱατρός

A. ΕΥΣΤΑΘΙΑΝΟΣ

Πρώην χειρουργὸς εἰς τὴν Λαρυγγολογικὴν κλινικὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Bordeaux καὶ τακτικὸς βοηθὸς τοῦ καθηγητοῦ Moutre.

Ἰατρός τοῦ Περαικοῦ νοσοκομείου. — Μέλος τῆς Λαρυγγολογικῆς ἐταιρείας τῶν Παρισίων.

Τὰς ἐγχειρήσεις ἐκτελεῖ ἀνευ πόνων καὶ ἀνευ αἱμορραγιῶν.

Λέγεται ἀπὸ 1—5 μ.μ. Πέραν, Ἀνατὸλ χάν, 13.

Τοὺς πτωχοὺς δωρεάν Τρίτην καὶ Σάββατον τὴν πρωίαν ἀπὸ 8—10½.

Ἰδιαίτερον τμήμα μετὰ ἐπιστήμονα ὁδοντοποιοῦν πρὸς κατεσκευὴν παντὸς εἶδους τεχνικῶν ὁδόντων.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Τὴν Τρίτην ἐπισκεφθεὶς τὴν Α. Θ. Π. ὁ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης τμηματάρχης ἐπὶ τῶν θερησκευτικῶν υποθέσεων Βαχὰ βέης ἐξήτησεν, ἐκ μέσους τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ἀν. κλητὸν τοῦ Μητροπολίτου Χίου κ. Γερωνύμου, ἵνα ἐνταῦθα ἐξετάσῃ ὡς αἱ κατ' αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὑπόβληθεῖσαι κατηγορίαι. Ἡ Ι. Σύνοδος ἐνέκρινε νὰ ἐμμενῇ εἰς τὴν ἀρχικὴν τῆς ἀποφασίαν, ἀπὸ ἐπὶ δηλοῦν αἰ τὴν Κυβερνήσιν, ὅτι ὁ Μητροπολίτης Χίου εἶναι ἀδῶς τῶν προσοπτομένων εἰς αὐτὸν κατηγοριῶν.

Μητροπολίτης Βόδων ἐξελέγη ὁ Μογλενῶν κ. Κωνσταντῖνος.

Μητροπολίτης Μογλενῶν ἐξελέγη ὁ ἐπίσκοπος Πέτρος κ. Πολύκαρπος.

Πρόεδρος τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου διορίσθη ὁ Μητροπολίτης Σισανίου κ. Γερόθεος.

Ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας ὁ νέος Μητροπολίτης Πελαγονίας κ. Χρυσόστομος.

Ἀπὸ τῆς Πέμπτης ἤρχισαν αἱ ἐξετάσεις τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς.

Ὁ Σχολάρχης τῆς Θ. Σχολῆς κ. Γερμανὸς Στρινόπουλος προήχθη εἰς Μητροπολίτην Σελευκίας.

Ὁ Πανοσ. σκευοφύλαξ τοῦ Παναγίου Τάφου προσέφερεν ὑπὲρ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς χίλια εἰκοσάφραγκα καὶ ἡ Α. Θ. Π. ὁ Πατριάρχης δέκα λίρας.

Ὁ Μητροπολίτης Πινδίας κ. Γεράσιμος ἀνῆγγεilen εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, ὅτι ἀπελύθησαν μὲν οἱ κληθέντες Χριστιανοὶ ἐφεδρὸι μέχρους ἡλικίας 40 ἐτῶν, ἀλλὰ δὲν ἀπεδόθησαν τὰ χρήματα εἰς ἐκείνους, οἵτινες ἐπλήρωσαν πρὸς ἀπαλλαγὴν αὐτῶν ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ πρό τιμος ἐν Διποκλιονίῳ τῆς πόλεως ἡμῶν ἀποθανὼν ἱατρός Ἀναστάσιος Δημητριάδης. Καισαρεύς, ἐκληροδότησε πέντε χιλ. λιρῶν εἰς τὴν Μ. τοῦ Γένους Σχολὴν. Ἐκ τῶν τόκων θα ἐκπαιδεύονται δύο μαθηταὶ τῆς Σχολῆς ταύτης, οἵτινες κατόπιν θ' ἀποστέλλωνται εἰς Εὐρώπην, ἵνα σπουδάσωσι τὴν ἐφηρμοσμένην μηχανικὴν καὶ ἄλλας πρᾶκτικὰς ἐπιστήμας, τὰς ὁποίας κατόπιν θὰ διδάσκωσιν εἰς τὰς ἐνταῦθα σχολὰς. Γενναῖον, ἐπίσης, ποσὸν καταλείπει ὁ φιλονεγὴς Καισαρεύς πρὸς ἐκπαίδευσιν δύο Μικρασιατῶν ἐν τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ.

ΠΟΛΕΜΟΣ

Ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις ἐδημοσίευσεν ἐν Ρώμῃ ἡμιεπίσημον ἀνακοινωθέν, δι' οὗ δηλοῖ, ὅτι αἱ ἐν Τουρκίᾳ ἐκταγέσαι σοβίραι ἐσωτερικαὶ ταρῖχαι ἐξηνάγκασαν τὴν Ἰταλίαν νὰ διακόψῃ τὴν ἐν τῷ Αἰγαίῳ δράσιν τῆς, διότι αὕτη θα ἦδυνάτο νὰ ἐνθαρρύνῃ τὰ Βαλκάνια καὶ νὰ προκαλέσῃ ἐπιθεσίαν κατὰ τῆς Τουρκίας, τῆς ὁποίας ὁμοῦς ἡ Ἰταλία ἐπιζητεῖ τὴν ἐνίσχυσιν ἐν τῷ Αἰγῷ. Ἰδοὺ διατί, ἐξαικολουθεῖ τὸ ἀνακοινωθέν, δὲν πρέπει νὰ ἐκκλητῇται ἡ Ἑλλάς, βλέπουσα, ὅτι αἱ προσπάθειαι τῶν Αἰγαιοπελαγιτῶν μένουσιν ἄγονοι. Ἡ Ἰταλία διεξάγει πόλεμον, οὐχὶ διὰ τὰ συμφέροντα τῶν ἄλλων, ἀλλὰ διὰ τὰ ἰδικά της. Ἄν ἡ εἰρήνη συναφθῇ ταχέως καὶ δὲν ἀναμείνωμεν πολὺ, εἶναι πιθανὸν νὰ ἐπιστραφοῦν εἰς τὴν Τουρκίαν αἱ νῆσοι ὑπὸ τινος δόρου καὶ ἐγγυήσεως.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Οἱ ἐκ τοῦ στρατιωτικοῦ τάγματος Μοναστηρίου λιποτακτήσαντες ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται βαθμηδὸν ἐπανερχόνται καὶ παραδίδονται εἰς τὰς ἀρχάς.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν Μαχμούτ Σεφκέτ, πασᾶς παρητήθη ἀπὸ τῆς θέσεώς του.

Προσωρινῶς τὸν ἀντικατέστησεν ὁ Χουρσέτ πασᾶς, ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν Ὁ Μαχμούτ Σεφκέτ πασᾶς διορίσθη γερονσιαστής.

Ἐπεβαλεν ἐπίσης παραιτησὶν ὁ Χαδὴ πασᾶς, πρῶην ἀρχηγὸς τοῦ σώματος Θεσσαλονίκης, νῦν δὲ ἀναπληρωτὴς ἀρχηγὸς τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου. Ἐπικεῖνται καὶ ἄλλοι παραιτήσεις ἐκ τῶν τμηματάρχων τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν.

Ἀποφάσει τοῦ στρατοδικείου, ἐπαύθη ἐπ' ἀόριστον ἡ τουρκικὴ ἐφημερίς «Ἰρχάμ» τοῦ Λουτφὴ Φικρὴ βέη, συνετεία δημοσιεύσεως ἐξερθετιστικῶν ἀρθρῶν.

ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους ἐνεκρίθη νομοσχέδιον περὶ μετατροπῆς τοῦ Μονοπωλίου τῶν Καπνῶν εἰς Μονοπώλιον τοῦ Κράτους.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, ἀπαυτῶν ἐν τῇ Βουλῇ εἰς ἐπερώτησιν περὶ τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ, ἐξιστόρησε τὰ τε ἐν τῇ σπουδαιότητι γεγονότα καὶ ἐν τῇ ἐδῆλωσεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις συνδύως ἐργάζεται πρὸς εἰρήνευσιν τῆς διασυλευθείσης τάξεως. Αἱ δηλώσεις τοῦ κ. ὑπουργοῦ, παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῶν Ἀλβανῶν βουλευτῶν, ἐθεωρήθησαν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐπαρκεῖς.

Ἡ εἰσαγγελία ἐπέδωκεν εἰς τὸ πρωτοδικεῖον Πόλεως μήνυσιν κατὰ τοῦ διευθυντοῦ τῆς «Νέας Πατρίδος» κ. Κεσινογλου «ἐπὶ παρανόμῳ ἐκδόσει τῆς ἐφημερίδος του ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας». Ἡ δίκη θὰ διεξαχθῇ τῇ 4 Ἰουλίου.

Ἀλεφασίσθη νὰ συναφθῇ δάνειον 600 χιλ. λιρῶν πρὸς ἐξωραϊσμὸν τῆς πρωτεύουσας καὶ τῶν προαστείων.

Ἐκρηύθη εἰς πτώχευσιν ἡ ἀνώνυμος Ὀθωμανικὴ Ἑταιρεία τῶν μεταλλείων Καρασού.

Μεγάλῃ συνήφθη μάχη παρὰ τὴν Μητροβίτσαν μεταξὺ 5 χιλ. ἐπαναστατῶν καὶ τοῦ στρατοῦ. Οἱ Ἀλβανοὶ ὑπεχώρησαν.

Ἡ Βουλὴ ἐπετήρησε τὸ νομοσχέδιον τῶν νέων πολεμικῶν φόρων. Ὡς ἐγράψαμεν ἤδη, κατὰ 25 ο/ο αὐξάνονται οἱ φόροι τῶν ἐστεγασμένων καὶ τοῦ ἐπιτηδεύματος· τὸ ἀντίτιμον ἀπαλλαγῆς τῶν ἀνδρῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ αὐξάνεται ἀπὸ 50 εἰς 60 λίρας, τῶν δὲ ἐπιτάκτων καὶ ἐφεδρῶν ἀπὸ 30 εἰς 40 λίρας· εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ἁλατος προστίθενται 10 παρ. εἰς ἕκαστον χιλιόγραμμον· ἐκ τῶν μισθῶν, τῶν ἐπιχορηγήσεων καὶ τῶν σιτηρεσίων θὰ εἰσπράττεται κατὰ μῆνα ποσοστὸν ἐκ 3 ο/ο, ἐξαιρουμένων τῶν μισθῶν, οἵτινες δὲν ὑπερβαίνουναι τὰ 300 γρόσια· προστίθενται 100 ο/ο ἐπὶ τοῦ φόρου τῆς κατασκευῆς ρακίης.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐν Καίρῳ ἀνεκαλύφθη συνωμοσία, ἐπὶ σκοπῷ νὰ φονεύσῃ τὸν Χεδιβὲν τὸν λόρδον Κιτσερερ καὶ τὴν πρωθυπουργόν.

Πρῶτος νικητὴς εἰς τὸ ἀπλοῦν ἄλμα, εἰς τοὺς ἐν Στοκχόλμῃ τελουμένους Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας, ἀνεκηρύχθη ὁ Ἕλλην Ὀλυμπιονίκης κ. Τσιλκλήτης. Ὁ κ. Α. Μεταξᾶς ἀνεκηρύχθη τέταρτος εἰς τὴν σκόπευσιν ἱππιμένων περιστρεφῶν. Τέταρτος ἐπίσης ἀνεκηρύχθη εἰς τὴν σκόπευσιν διὰ στρατιωτικοῦ τυφεκίου ὁ κ. Λεβίδης. — Εἰς τὸ ἀγώνισμα τοῦ Λὸν-τένις Ὀλυμπιονίκης ἀνεκηρύχθη ὁ υἱὸς τοῦ πρῶην προέδρου τῶν Ἡν. Πολιτειῶν Ρούζβελτ. — Ἀκαταγώνιστοι εἶναι οἱ Ἀμερικανοὶ ἀθληταί· εἰς ὅλα σχεδὸν τὰ ἀγωνίσματα ἀνακηρύσσονται νικηταί, λαμβάνοντες τὰ πρῶτα, δευτέρα καὶ τρίτα βραβεῖα.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀφίξεις. — Ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας προτιθέμενος νὰ μείνῃ ἐπὶ βραχὺ ὁ κ. Γρ. Α. Ἀναστασιάδης, τμηματάρχης τῶν Ἑνωτικῶν Σιδηροδρόμων Κωνσταντινουπόλεως—Θεσσαλονίκης.

Γάμοι. — Ἐν εὐρυτάτῳ οἰκογενειακῷ καὶ φιλικῷ κύκλῳ ἐτελέσθησαν ἐν Μακροχωρίῳ τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀρσενίου Κιοβσέν ογλου, γνωστοῦ ἐνταῦθα ξυλεμπόρου, μετὰ τῆς ἐρασιμᾶς δεσποινίδος Βηθλεὲμ Σταυρίδου, ἀνεψιάς τοῦ μεγαλεμπόρου κ. Μ. Παυλίδου. Τοῖς νεονύμφεσι εὐχόμεθα τὸν βίον ἀνεφελὸν καὶ πᾶν ἀγαθόν. — Γ. Χ.

ΗΛΙΑΣ Δ. ΚΑΚΟΥΛΙΑΝΗΣ

καὶ

ΠΗΝΕΛΟΠΗ Κ. ΚΛΑΔΟΥ

ἐστέρφθησαν.

Ἐν Τραπεζοῦντι, τῇ 13 Ἰουνίου 1912.

Εὐγενίδεια Ἐκπαιδευτήρια. — Μετὰ πολλῆς ἐπιβολῆς καὶ μεγαλοπρεπείας διεξήχθη ἡ τελετὴ τῆς ἐκδόσεως τῶν διπλωματικῶν καὶ αἱ ἐξεταρεῖς γυμνασιακῆς τῶν Εὐγενιδέων ἐκπαιδευτηρίων. Ἡ εὐρεῖα αἰθουσα τῶν τελετῶν διεκοσμήθη θαυμασιῶς, προσήλθον δὲ κατὰ τὴν τελετὴν πολλοὶ τῶν ἐπισήμων, ἐν οἷς ὁ Ἕλλην πρόξενος κ. Δρόσος καὶ ὁ Ρώσος πρόξενος. Ὁ λόγος τοῦ διευθυντοῦ τῶν Εὐγενιδέων κ. Κ. Φιλάνδρου προῦξενος βαθεῖαν ἐντύπωσιν διὰ τὰς ἀδριάς αὐτοῦ ἰδέας καὶ τὴν σθεναρότητα. Τὴν δὴν τελετὴν ἐπεσφράγισεν ὁ τὸν μητροπολίτην Προύσης κ. Δωρόθεον ἀντιπροσωπεύων ἀρχιδιάκονος κ. Δωρόθεος διὰ λαμπρᾶς προσολαλίας. Εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας ἐν τῇ γυμνασιακῇ προσεφέρθησαν ἀναμνηστικὰ δῶρα. — Γ. Μ.

Ἐπέτειος ἑορτῇ. — Ἡ τὴν Κυριακὴν, 24 Ἰουνίου, γενομένη ἐπέτειος ἑορτῇ τοῦ ἐν Κουσκουντζοῦ κίου Μουσικοῦ Συλλόγου ὁ «Ἀπόλλων» ἐστέρφθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Ἡ αἰθουσα τῆς Φιλοπ. Ἀδελφότητος «Εἰρήνη», λαμπρῶς ἐστολισμένη, ἦτο κατὰμέστος ἐκλεκτοῦ πλήθους ἀμφοτέρων τῶν φύλων. Κατ' αὐτὴν παρίστατο ὁ ἀντιπροσωπεύων τὴν Α. Σεβ. τὸν μητροπολίτην Χαλκηδόνας θεοφ. ἀγ. Ὀλύμπου κ. Ἀπόστολος, ὁ πρῶην βουλευτὴς Σερβίων κ. Μπούσιος, ὅστις ἐποιήσατο ἐνδιαφέρονσαν ὥραιαν διαλέξιν περὶ τῆς ἐν γένει μουσικῆς καὶ τῆς ἀλληλεγγύης τῶν ἰθνῶν. Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Συλλόγου τούτου, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ρέκτου διδασκάλου κ. Ζαχαριάδου, ἐξετέλισε διάφορα μουσικὰ τεμάχια, αἱ δὲ ἐντυπώσεις τῶν προσελθόντων ὑπῆρξαν ἀρισται. Θερμὰ συγχαρητήρια ὀφείλονται τῷ τε προεδρεῖῳ καὶ τοῖς μέλεσιν αὐτοῦ. — Γ.

Ἰδρυσίς βραβείου ἀρετῆς. — Ἡ ἐν Ἀθήναις Τεκτονικῇ Στοᾷ «Ἀθηνᾶ» ἰδρύει βραβεῖον Ἀρετῆς, ὅπου ἐτησίως θ' ἀπονέμῃται εἰς τὸν Ἕλληνα ὅστις ἤθελεν ἐπιτελέσει, ὅπουδήποτε εὐρισκόμενος, τὴν μάλλον εὐγενὴ καὶ γενναίαν πράξιν, ἀφορῶσαν εἴτε τὴν διάσωσιν τῆς πλησίον, εἴτε τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγώνων, εἴτε τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ κοινωνικοῦ ἐν γένει ἀγαθοῦ, ἀδιακρίτως φύλου, ἡλικίας καὶ κοινωνικῆς καταστάσεως. Οἷοσδήποτε δύναται ν' ἀναγγεῖλῃ πᾶσαν ἀξίαν λόγου ἀγαθὴν πράξιν, ἀναγράφων τὰς σχετικὰς ἐξηκριβωμένας πληροφορίες. Ὁρίζεται γρηματικὸν βραβεῖον, ὡχιλασσὸν τῶν 400 δρ., ὅπου θ' ἀπονέμῃται μετὰ χρυσοῦ ἀναμνηστικοῦ μεταλλίου ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ κατὰ Ἰανουάριον. Αἱ αἰτήσεις δέον ν' ἀπεσθύνονται πρὸς τὴν Στοάν «Ἀθηνᾶ», ὁδὸς Κιλοκοτρώνη ἀρ. 3, εἰς Ἀθήνας.

Γράφουσιν ἡμῖν ἐκ Γκιμουλτζίνης. — Ἐν μέσῳ πυκνοῦ πλήθους διεξήχθη τῇ 24 τρέχοντος ἡ τελετὴ τοῦ ἐν Γκιμουλτζίνῃ Ἑλλ. Παρθεναγωγείου. Ἐν αὐτῇ παρίσταντο ὁ Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Νικόλαος, ὁ Αἰδὸς κ. Παπᾶ Σωτήριος, ἡ Ἐφορεία, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Ν. Γ. Ζωίδου, Γ. Ματσοπούλου, Ν. Στάλιου, Μήτσου καὶ Μ. Λάλου. Παρίσταντο ἐπίσης ὁ ἐκ Ξάνθης ἐνταῦθα εὐρεθεὶς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς διερχόμενος τοῦ Ἑλλ. Προξενείου κ. Ν. Κ. Μαυρομαχλῆς μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ ἐκ τῶν ἐνταῦθα δικηγόρων κ. Δημ. Βουτιάδης καὶ ἄλλοι πολλοί. Χορὸς μαθητῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς δεσποινίδος Φ. Μαργαριτοπούλου ἀνέμελψε λίαν ἐπιτυχῶς διάφορα ᾠσματα. Αἱ ἐκ τῶν μαθητῶν τῆς Στ' τάξεως Ἀλ. Σταματιάδου, Ἀγ. Ἀθανασίου καὶ Χρ. Πρόξη ἀπήγγελλον ποιήματα λίαν ἐπιτυχῶς. Μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν μαθημάτων, ὁ Πανοσ. Ἀρχιμ. κ. Νικόλαος ἐπισφραγίσαν τὴν τελετὴν ἐξέφρασε τὰ συγχαρητήρια τοῦ πρὸς τὴν Ἐφορείαν καὶ τοῦ προσωπικῶν τῆς Σχολῆς. Αἱ ἀποφοιτήσασαι μαθήτριάι: Χρυσὴ Ζώκογλου, Χρυσὴ Πρόξη, Ἀλεξάνδρα Σταματιάδου, Ἀγνή Ἀθανασίου, Ἰωάννα Ἰωάννου, Μάρθα Καραγιάννου, Θεοκλητία Εὐαγγέλου, Ὀλγα Σέβου, καὶ Κυριακὴ Ἐμμανουήλ. — Γ. Δ. Β.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ ΖΩΗ

Ο ΚΑΛΑΘΟΣ ΤΩΝ ΑΧΡΗΣΤΩΝ

Τὸ καλάθι τῶν ἀχρήστων!

Ἴδου ἐν ἀντικείμενον, τὸ ὅποιον ποτε δὲν ὑμνήσεν ἡ Μοῦσα ἀλλ’ οὔτε κἀν ἡ περὶ χρονογραφία! Ἴδου εἰς ταπεινὸς ἀλλὰ πολὺτιμος εὐεργέτης πάντες ἔχοντες τὸ ἀτύχημα νὰ εἶναι διευθυντὴς ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ.

Φίλος πιστὸς καὶ ὑπομονητικώτατος, εἰς τὸ πλευρὸν πάντοτε τοῦ γραφείου μου, συντροφὸς παρήγορος εἰς τὰς ἀπογοιεύσεις καὶ τὰς δυσφορίας τοῦ ἐπαγγέλματός μου, ἀγαλματώδης παραστάτης, ἀκαμπτος, ὡς σπονδυλικὴ στήλη Ρωμαιοῦ συγκλητικοῦ. Τὸ αἰώνιος ἀνοικτόν, τὸ χασμώμενον σιόμα του — ὡς νὰ ἀνεγίνωσκε τὴν ὕλην τὴν ὁποίαν τοῦ ἐξαποστέλλω — τὸ ἀδηφάγον σιόμα του δέχεται τὸν χάριτην μὲ τὰ μαῦρα σίγματα — τὸ πολυδαίδαλον πεσκέσι τοῦ Κάδμου — καὶ στοιβάζονται σωρηδὸν συνεστραμμένα καὶ στραγγαλισμένα χειρόγραφα καὶ ταινίαι καὶ σημειώσεις καὶ φάκελλοι, ἐν δημοκρατικῇ ἰότητι, τόσον πολλά, ὥστε τὰ βάθη του νὰ στενάζουν ὑπὸ τὸ βαρὺ φορτίον. Ὁ ταχυδρόμος καὶ ὁ ὑπηρέτης κομίζουν ἀλληλοδιαδόχως ἐπιστολάς, δέσμας χειρογράφων, ἐφημερίδας. ὦ! πόσοι πόθοι ἀδόξως θνήσκουν, πόσαι φιλοδοξίαι καταρρέουν, πόσοι ἐγωισμοὶ ταπεινοῦνται καὶ ἔρωτες συντρίβονται, πόσαι σκέψεις φυγαδεύονται! Ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι εὐχαρίστως θ’ ἀπέθνησκον ἀρκεῖ νὰ ἔβλεπον τὸ ὄνομά των τυπωμένον κάτωθεν ἄρθρου ἢ ποιήματος ἢ ἔρωτος καὶ ἐπιστολμαίας διατριβῆς. Ὅλοι οἱ πρωτόπειροι τοῦ καλάμου, ὅλοι οἱ κενόδοξοι ἐλκυσταί, μαθηταὶ ἀπορριφθέντες, ὅλοι οἱ ἄπειροι τῆς ζωῆς — καὶ εἶναι ἀληθῶς ἄπειροι — ἀπηλπισμένοι ἐρωτιδεῖς, οἱ ἄεργοι σκεπτικισταί, ἀναιμικαὶ νεάνιδες, συγγραφεῖς ναυαγήσαντες καὶ δημοσιογράφοι ἀπόμαχοι, ἔχουν τὸν ὑποκάραδάν αὐτὸν πόθον, τὴν θεμελιώδη ἐπιθυμίαν νὰ ἀνασυνεθῇ ἐκ τοῦ βάρους τοῦ συρταρίου των, ἐνθα εὐλαβῶς ἀναπαύεται, ἡ πνευματικὴ των ὑπόστασις εἰς τὴν λείαν ἐπιφάνειαν μιᾶς ἐφημερίδος, ἐνὸς περιοδικοῦ. Καὶ διὰ μὲν τὴν ἐφημερίδα τὸ νόσημα ἐπιδέχεται κάποιαν θεραπείαν. Ἀμα ἔχουν νὰ ἐπιδείξουν ὀλίγα μονόδρομα — ὁ ἀριθμὸς των ἐξαριτᾶται ἐκ τῆς κυκλοφορίας τοῦ φύλλου — ἡ δ’ ἔα συλλαμβάνεται αἰχμάλωτος, ἔστω καὶ μεταξὺ ρεκλαμᾶν περὶ θεραπείας τῆς φθίσεως, τῶν κάλων καὶ ρευματισμῶν. Ἐνίοτε καταιφνεύουν καὶ εἰς ἡμερολόγια, μὲ τὴν προϋπόθεσιν ἐγγράφης συνδρομητῶν σχετιζομένων πάντοτε μὲ τὰς . . . δημοφιλίας τοῦ περιοδικοῦ. Ἀλλ’ ἡ ἐφημερίς εἶναι — τὸ λέγει καὶ ἡ λέξις — καὶ ἐφήμερον. Πιθανοῦς δὲν κερδίζεται ἐπαρκῶς καὶ μάλιστα τώρα πῶς ἔγιναν αἱ ἐφημερίδες ἐξασκίδοι καὶ ὀκτασέλιδοι. Νὰ ἐκδώσουν βιβλίον; Τὰ ἔξοδα; Ποῦ ἐπιτὰ ἀποθήκη διὰ νὰ κοιμηθοῦν τὸν αἰώνιον; Τὸ περιοδικόν! Ἴδου τὸ σωσίβιον. Αὐτὸ, ὅλοι οἱ ἀναγνώσται τὸ φυλάττουν, τὸ χουσαοδένουν. Τὸ ἀναγνώσκει ὅλη ἡ οἰκογένεια, τὸ ζητοῦν οἱ φίλοι. Καὶ ἰδὼν ὁ λόγος δι’ ὃν κατὰ μοῖραν . . . προτίμουν, ἡμεῖς οἱ διευθυνταὶ περιοδικῶν, τῶν ὁπωσδήποτε εὐπροσώπων, εἰμεθα οἱ μεγαλύτεροι δοιδμαρτυροὶ τῆς ὑπο-

μονῆς, ἐξ ὅλου τοῦ δημοσιογραφικοῦ μαρτυρολογίου.

Ἡ χεὶρ μου ἀσπλάγχχνος, ἀλλὰ καὶ συνειδημένη, σχίζει, σχίζει, σχίζει. . . Σχίζει εἰς ἱεμάκια τόσας ἐλπίδας γεννηθείσας συνεπείᾳ ἐγκεφαλικῆς ἐκτρώσεως, τόσας προσδοκίας ἐκφύλων ὀνειροπολημάτων, τόσας νηπιώδεις πτήσεις ἀνισοσκελῶν σιγῶν, ἀλλὰ καὶ πόσας ἀνορθογραφίας, πόσας ἀσυνταξίας, οἷους σολικισμούς καὶ βαρβαρισμούς! Οἱ Ἐξαοχόπουλοι καὶ Μελαγχροῖοι δὲν ἀπέθανον. Καὶ σχίζει ἡ χεὶρ μου ἀκούραστος καὶ ὁ καλάθος δέχεται σιωπικώτατα εἰς τὴν ἐξογκωμένην, τὴν παμφάγον κοιλίαν του ὅλας τὰς μαυρίας τῶν ἀτροφηκῶν μυελῶν, ὅλας τὰς γελοιότητας τῶν φιλολογικῶν νεοσῶν, τὰς ἀπεσταγμένας φιλοδοξίας κάθε γεροντοκόρης.

Θαροῶ δι’ ἀκούω διαμαρτυρίας, γογγυσμούς. Θὰ εἶναι ὁ ἐπιθανάσιος ῥόγχος τῶν θνησκόντων χειρογράφων. Ἀλλ’ ὅχι εἶναι ὁ τριγμὸς τῶν σιβαζομένων χειρογράφων, εἶναι στενοχωρίας κραυγαί. Θέλουν ἄερα οἱ κατὰ δικοί. Καὶ αἰσθάνομαι ἀληθῆς ἀκακίαν — διότι καὶ ἀπορριφθέντα τὰ χειρόγραφα μὲ τρομάζουν — διὰ τὴν γηραῖά μου ὑπηρετήρια κάθε πρὶν τὰ πέρνει μεγαλοπρεπῶς — ἡ μᾶλλον τὰ κηδεύει — τὰ παραδίδει εἰς τὸ κάρρον τῆς καθαριότητος — ὦ! οἰκτιρὰ παρωδία τοῦ τάφου — καὶ κομίζει πάλιν τὸ καλάθι εἰς τὴν θέσιν του, κενόν, καλὰ ἀερισμένον. Ἀ, ἔχει ἐξαιρετικὴν ἱκανότητα εἰς τὴν ἀπαγωγὴν τῶν θνησιμαίων πνευματικῶν ἐκθέτων ἡ γηραῖά μου ὑπηρετήρια. Εἶναι κωφὴ καὶ βλέπει ἀπὸ τὸ ἕνα μόνον μάτι. . . Τέλειος τύπος τῆς Κριτικῆς. Ὀνομάζεται Ὀλυμπία, καὶ μὲ Ὀλύμπιον

ΑΡΜΕΝΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Νεαρὸς ποιητὴς, περὶ τοῦ ὁποῦ πολλὸς γίνεται καὶ αὐτὰς λόγος εἰς τοὺς φιλολογικοὺς ἀρμενικοὺς κύκλους.

ἀληθῶς γαλήνην συλλαμβάνει ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ τὸ καλάθι, τὸ τινάζει καλὰ, μήπως μείνῃ καὶ τὸ ἐλάχιστον χαρτάκι, καὶ τὸ ἐλάχιστον μίasma, καὶ φεύγει σιγήν, ἀγέρωχος, ἐνῶ ὁ ἄνεμος στροβιλλίζει ὑπεράνω τοῦ κάρρου κανὲν καθυστερῆσαν χειρόγραφον — λείψανον τῆς οἰδῆς σείας βεβηρωμένης ἀποκαταπίνεως ἢ ἐκφύλου στεναγμοῦ!

Σήμερον συμπληροῦται δεκάτις ἀπ’ ὧν ἔρχομαι καὶ μὲν προσφύγετε, τὰς ἀμνηστίας ὑπηρεσίας σου, ὁ καλάθι χρησιμώτατε, καὶ καὶ σε ἀποκαλοῦν καλάθον τῶν ἀχρήστων. Ἀλλὰ μετὰ τὴν συμπληρώσιν τῆς δεκάτιος συμπληροῦται καὶ ἡ ζωὴ σου. Ἐπείστη ἡ μοῖρα ὅρα ν’ ἀκολουθήσῃς καὶ σὺ τὴν αὐτὴν ὁδόν, εἰς τὴν ὁδὴν σου, τόσα θνητὰ γενεὰ φέρματα εἰς τὸ κάρρον τῆς Δημαρχίας.

Ποῖν ἡ παραδότης, ὅχι τὸ πνεῦμα — διότι οὐδέποτε τὸ ἐγνώρισες — τὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν νέον διάδοχόν σου, σοῦ ἀπεινῶν τὸν τελευταῖον ἀποχαιρετισμόν.

Δέκα ἔτη! Ἐγγήρασε, δυνατισμένον, ἡ παραλυσία τῶν κάτω ἁκρῶν ἐπηρεάσθη καὶ καιρὸς ἦτο πλέον ν’ ἀπαυθῇ καὶ σὺ ὡς ἀχρήστον. Τί νὰ γένη. . . Sic transit gloria.

Σὲ παρακολουθοῦν αἱ ἀραὶ καὶ τὰ ἀνασέματα τῶν ἀπορριφθέντων συγγραφέων, ἀλλὰ ὅλα τὰ πνίχει ἡ εὐγνωμοσύνη μου, διότι μὲ ἀπήλλαξες ἀπὸ ἑνα φιλολογικὸν ἀρρεσθόν, ἀπὸ ἑν ἀνεμομάζωμα, τὸ ὁποῖον μετέβαλες εἰς διαβολοσκορπισμα. Ἀνευ σοῦ ἡ ἐπαγγελματικὴ ζωὴ μου θὰ ἦτο βάσανιστήριον καὶ τὸ Περιοδικόν μου . . . ἀποθήκη παντοίων γνώσεων. Ὑπῆρξες ὁ τακτικώτερος καὶ ἐμβριθέτατος συνεργάτης μου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου καὶ ἐὰν ἀποφάσεις ποτε — ὡς τρομερὰ ἀποφάσεις — νὰ ἐξεδίδες — ὅπως ἐκδίδουν τοὺς ἐγκληματίας — ὅσα ἐνεκολληθῇς, σὲ βεβαίῳ δι’ αὐτὴν ἡ Ἐθνικὴ βιβλιοθήκη θὰ ἐλιγγίᾳ πρὸ τοῦ μεγέθους τῶν χειρογράφων τῆς ἰδικῆς σου δεκάτιος. Διότι δυστυχῶς οἱ Ἕλληνες διὰ δὲν συζητοῦν καὶ δὲν ρητορεύουν, γράφουν, γράφουν, γράφουν. . . Τὸ χαρὶ καὶ ἡ μελάγχθη εἶναι τὰ εὐθηνότερα πράγματα εἰς τὴν κόσμον αὐτὴν, ἐνῶ πρέπει νὰ εἶναι τὰ ἀκριβώτερα.

Σὲ ὕμνω καὶ σε σὺξάζω, ὁ μέγα θυμὸς εὐεργέτα! ἐγνώρισες δι’ αὐτὸν σὲ συνήντων ὅλοι οἱ συγγραφεῖς καὶ ἀντιγραφεῖς. ὦν τὰ ἔργα κατέπλεε, φὰ σὲ κατεσπάρασσον καὶ θὰ σὲ ἔκαμναν τόσα κομμάτια, ὅσα ἔγιναν τὰ ἔργα των. Ἀλλὰ σὺ ἐξηκολούθεις ἀπίοτος τὸ σωστικὸν ἔργον σου. Τὸ καθήκον, πάντοτε τὸ καθήκον, τίποτε ἀλλοῦτον τοῦ καθήκοντος! Δὲν ἐφοβήσασθαι ἀνελογίζεσθαι ὅτι τι ἀπαιτήσεις τόσους καὶ τόσους ἀναγνώσταις, οἱ ὁποῖοι χάρις εἰς τὴν μεσολάβησιν σου ἐσώθησαν, ἐξησφάλισαν τὴν ἡσυχίαν τῶν ὀφθαλμῶν των καὶ τῶν . . . στομάχων των. . .

Ἀναπαύθητι ἐν εἰρήνῃ! Σοὶ ἡμοῦζεν ἀνταξίς, ἀλλὰ τὴν ἀνταξίαν τὴν ἀπομαχικὴν σὺ τὴν ἐλαμβάνεις ἐν ζωῇ, ἀφ’ οὗ ἐδείχθης τόσον ἀμειλίχης εἰς τὴν ἀνιδόκητον ἀνταξίαν τοῦ περιοδικοῦ.

Α. Ι. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΖΕΣΤΗΣ

Από όλας τὰς μάστιγας, μὲ τὰς ὁποίας ἡ μήτηρ φύσις ἐννοεῖ νὰ τυραννῇ τὰ πλάσματά της, ἡ πλέον ἀνυπόφορος, ἡ πλέον τρομερὰ εἶναι ἡ ζέστη. Πολὺ δυσκολώτερον εἶναι νὰ προφυλαχθῶμεν ἀπὸ αὐτὴν ἢ ἀπὸ τὸ δοιμύτερον ψυχός.

Μᾶς ἐκνευρίζει, μᾶς καθιστᾷ ἀτόνους, ἀνικάνους νὰ σκεφθῶμεν.

Ὁ Ὅμηρος ἀποκαλεῖ τὸν ἥλιον τοξότην, ὁ ὁποῖος ρίπτει τὰ φλέγοντα καὶ θανατηφόρα βέλη του ἀπὸ μακρὰν. Καὶ ἀληθῶς τί ἄλλο εἶναι αἱ καυστικαὶ τοῦ ἀκτίνες, αἱ ρευστοποιοῦσαι κάθε στερεὰν ὕλην;

Οἱ κάτοικοι τῶν βορείων κλιμάτων δὲν εὐρίσκουν εἰς τοὺς λόγους αὐτοὺς ἄλλο τι, παρὰ μόνον ποιητικὴν χάριν.

Ἄλλ' οἱ κατοικοῦντες τὰς περὶ τὸν Ἰσημερινὸν χώρας ἔχουσι πικρὰν πείραν τῶν λέξεων αὐτῶν.

Γενικῶς, αἱ χώραι, αἱ ὁποῖαι ὑπόκεινται περισσότερον εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, εἶναι αἱ τῆς διακεκαυμένης ζώνης.

Καὶ αἱ ἄλλαι χώραι ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐπίδρασιν ταύτην, ἀλλ' εἰς ἐξαιρετικὰς περιπτώσεις.

Θάνατοι ἐξ ἡλιάσεως.

Οὕτως, εἰς Παρισίους τὸ θέρος τοῦ παρελθόντος ἔτους τὸ θερμόμετρον ἐπὶ 32 ἡμέρας ἐδείκνυε σταθερῶς 32° ὑπὲρ τὸ μηδέν. Τὴν 9 Αὐγούστου ἔφθασεν εἰς τὸ 37°.

Τοιοῦτόν τι μόνον κατὰ τὸ θέρος τοῦ 1765 συνέβη. Οἱ θάνατοι ἀνῆλθον εἰς τὸν ἀριθμὸν 1029 ἀπέναντι τῶν 800, οἵτινες συνέβαινον κατὰ μέσον ὅρον τὸ ἴδιον χρονικὸν διάστημα κατὰ τὰ ἄλλα ἔτη.

Τὴν 22 Ἰουλίου, ὑπὸ θερμοκρασίαν 35° ὑπὲρ τὸ μηδέν εἰς τὴν σκιάν, ἐσημειώθησαν 7 θάνατοι ἐξ ἡλιάσεως, 1 κρούσμα μανίας καὶ 7 αὐτοχειριάσεις.

Τὰ ζῷα, τὰ ὁποῖα μετεφέροντο εἰς τοὺς Παρισίους διὰ τὴν τροφὴν τῶν κατοίκων, ἀπέθνησκον ἐντὸς τῶν σιδηροδρόμων ἀπὸ τὴν ζέστην.

Τὴν 30 Ἰουλίου τὰ δάση τῆς Πρωσίας ἀνεφλέγοντο ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν θερμοκρασίαν, ἐνῶ ταυτόχρονως ἀπέθνησκον εἰς τὸ Βερολῖνον 8 ἀπὸ ἡλίαςιν.

Ἀπὸ τῆς 3 μέχρι τῆς 8 Ἰουλίου ἀπέθανον ἀπὸ ἡλίαςιν εἰς τὸ Σικάγον, τὴν Φιλαδέλφειαν, τὴν Νέαν Ὑόρκην 800 ἄτομα! Τόσον ἀνυπόφορος ἦτο ἡ ζέστη καὶ τὴν νύκτα ἀκόμη, ὥστε ἠναγκάζοντο νὰ κοιμῶνται εἰς τὸ ὑπαιθρον.

Παπούτσια εἰς τοὺς σκύλλους!

Εἰς τὸ Μαρόκον, τὴν Αἴγυπτον, τὴν Τριπολίτιδα καὶ τὴν Σαχάραν ἡ θερμοκρασία, κατὰ τοὺς θερινούς μῆνας, ἀνέρχεται μέχρι τῶν 70 ὑπὲρ τὸ μηδέν!

Ὁ Γερμανὸς Kohls, μένων ἐν Τριπολίτιδι, ἠναγκάσθη νὰ θέσῃ εἰς τοὺς πόδας τοῦ κυνός του πέδιλα, διὰ νὰ μὴ καοῦν ἀπὸ τὴν τρομερὰν θερμότητα τῆς ἄμμου.

Ὅπου οἱ τοῖχοι λιώνουν.

Ὅλα αὐτὰ ὅμως εἶναι μηδέν, παραβαλλόμενα μὲ τὴν ζέστην τῶν Ἰνδιῶν, τῆς Κίνας καὶ τῶν ἄλλων χωρῶν, αἵτινες εὐρίσκονται εἰς τὴν ἰδίαν ζώνην. Τὰ φυτὰ αὐτὰ ἀποσυντίθενται. Τὸ κρέας σήπεται πρὶν προφθάσῃ νὰ τὸ φάγοι ἢ νὰ τὸ ἀλατίσῃ. Οἱ τοῖχοι τῶν οἰκιῶν καθίστανται γλοιώδεις.

Τὰ προφυλακτικά.

Ἀπειράριθμοι εἶναι αἱ ἀσθένειαι, αἱ προερχόμεναι ἀπὸ τὴν ὑπερβολικὴν ζέστην. Ἡ χολέρα, ἡ πανώλης, ἡ λέπρα καὶ τόσαι ἄλλαι ἀσθένειαι ὁμοίας φύσεως εἶναι ἀποτελέσματα τῆς ζέστης.

Πῶς λοιπὸν πρέπει νὰ προσπιτευώμεθα ἀπὸ τὴν ζέστην;

Ἄς εἴπωμεν προηγουμένως, ὅτι, ἀπὸ ὅλα τὰ ὄντα, ὁ ἄνθρωπος εἶναι ὁ καλλίτερον ὀπλισμένος ἐναντίον αὐτῆς καὶ ἀπὸ τὴν φύσιν καὶ ὑπὸ τοῦ πνεύματός του. Ἡ φύσις προστατεύει τὸ ἡμέτερον σῶμα διὰ τῆς ἐξατμίσεως τοῦ ἰδρώτος. Διὰ νὰ δύναται ὁ ἰδρῶς νὰ ἐξέρχεται ἀπὸ τὸ σῶμά μας, πρέπει νὰ διατηρῇται καθαρὸν, ὥστε οἱ πόροι νὰ μένωσι πάντοτε ἀνοικτοί.

Ὅπως καὶ ἐνδύματα μᾶς προφυλάσσουν ἀπὸ τὸ ψυχός, οὕτω δύναται νὰ μᾶς προφυλάξουν καὶ ἀπὸ τὴν ζέστην. Ὅλοι γνωρίζομεν τὰ *μπουρνούζια*, τὰ ὁποῖα φέρουν οἱ Ἀραβες. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἶναι ζωηρῶν καὶ ἀνοικτῶν χρωμάτων. Τὸ τοιοῦτον δὲν προσέρχεται ἀπὸ προτίμησιν, ἀλλὰ διότι τὸ λευκόν, καὶ ἐν γένει τὰ ἀνοικτὰ χρώματα προσβάλλονται ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν ζέστην. Ἐπίσης καὶ ἡ εὐρύτης τῶν ἐνδυμάτων αὐτῶν ἐπιτρέπει τὴν ἐλευθέραν κυκλοφορίαν τοῦ ἀέρος εἰς τὸ σῶμά των, τὸ ὁποῖον ἔχει μεγίστην ἀνάγκην αὐτοῦ.

Διὰ τοῦτο, διὰ νὰ προφυλαττώμεθα ἀπὸ τὴν ζέστην, ἡ τοῦλάχιστον νὰ μεταριάζομεν αὐτήν, πρέπει νὰ φέρωμεν ἐνδύματα φαρδύα καὶ ἀνοικτοῦ χρώματος, διὰ νὰ κυκλοφορῇ ἐλευθέρως ὁ αἷρ εἰς τὸ σῶμά μας. Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ λεχθῇ καὶ διὰ τοὺς πῖλους· οἱ πλατύγυροι ψιάρθινοι πῖλοι εἶναι κατάλληλοι. Ν' ἀποφεύγωμεν, ὅσον τὸ δυνατόν, τὰς συγκεντρώσεις, διότι εἶναι παρατηρημένον, ὅτι κατὰ τὰς πορείας οἱ στρατιῶται, οἵτινες προσβάλλονται ἀπὸ τὴν ἡλίαν, ἀνῆκουν εἰς τὸ κέντρον. Οἱ δυστυχεῖς οὗτοι εἶναι ἠναγκασμέ-

νοι ν' ἀναπνέωσι τὰς ἐξατμίσεις καὶ τὰς ἐκπνοάς, τὰς ἐξερχομένας ἀπὸ τὸ σῶμα τῶν συστρατιωτῶν των.

Τ' ἴης πρέπει ν' ἀποφεύγωμεν, ὅσον τὸ δυνατόν, τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά.

Μία ὑγιεινὴ, καλῶς φυλαττομένη, δύναται νὰ μᾶς προφυλάξῃ ἀπὸ τὰς συνεπείας τῆς ζέστης, αἱ ὁποῖαι καθίστανται θανατηφόροι, ἀφοῦ ἔχουσι συνεργάτας τὴν θρασεῖαν τρέλλαν καὶ τὴν ἀκρασίαν τοῦ ἀνθρώπου.

(Κατὰ τὸ γαλλικόν).

ΙΟΥΛΙΟΣ ΒΛΚΙΣ

ΣΤΟ ΑΝΤΙΚΡΥΝΟ ΜΟΥ ΠΕΥΚΟ

Ὅταν τὰ πένθη τῆς ζωῆς
Θολώνουν τὴ ματιά μου,
Τότε μὲ λύπη στέκομαι
Καὶ σὲ θεωρῶ μπροστά μου,

Θωρῶ τὸ μεγαλεῖό σου,
Θωρῶ τὴν ἐμμορφιά σου
Καὶ ἀκούω τὸν ψιθυρισμὸ
Ποῦ βγαίνει ἀπ' τὰ κλαριά σου.

Κ' αἰσθάνομαι συγκίνησι
Μὲ ἀναστεναγμό,
Γιατὶ στὴ ρίζα σου ἐννοιῶσα
Τὸν πρῶτό μου παλμό.

Κ' αἰώνια θάχω σύντροφο
Ἐσὲ μέσ' τὴν καρδιά μου,
Γιατὶ ἐσὺ ἀντίκρισες
Τὰ πρῶτα δάκρυά μου.

Δνὶς ΕΥΦ Κ.

→→→.....←←←

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΠΟΤΩΝ

«Η ΑΝΑΤΟΛΗ»

Τὸ ἀρχαιότερον τῶν ἐργοστασίων ΕΝ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙ

Ἰδρυθὲν πρὸ τριακονταετίας

ὑπὸ

ΑΛ. Γ. ΑΚΡΙΤΙΔΟΥ

ΠΑΡΑΓΕΙ ὅλα τὰ εἶδη τῶν οἰνοπνευματῶδων ποτῶν: Δοῦζικο, μαστίχην, κονιάκ, ροῦμ, λικέρ καὶ λοιπὰ.

ΚΑΤΕΧΕΙ πλεονεξίαν παρασταθῆκην κονιάκ εἰς κιβώτια καὶ βαρέλια μικρᾶς χωρητικότητος.

ΦΗΜΙΖΕΤΑΙ διὰ τὸ θαυμάσιον «Ὀλύμπιον νέκταρ», ποτὸν στομαχοῦν, συνιστάμενον ἐκ τῶν λαϊκῶν καὶ εἰσηγμένον εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεία ὡς ἐλιξήριον κατὰ τῶν στομαχικῶν παθήσεων.

Διὰ τὸ ὀραῖον «Κονιάκ Ἀνατός», εὐρισκόμενον εἰς κιβώτια καὶ παραζήτητον ἐν Ρωσίᾳ.

ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ μὲ ὅλας τὰς πόλεις τῆς Μαύρης θαλάσσης καὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ.

ΔΙΑΠΡΕΠΕΙ διὰ τὰ ἀριστα ὕλικά, δι' ὧν παράγει ὅλα τὰ εἶδη τῶν οἰνοπνευματῶδων ποτῶν, καὶ διὰ τὰς ἐκτὸς συναγωγῆς τιμὰς του.

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΙ ἠμοκατάλογον καὶ σχετικὰς πληροφορίες παντὶ τῷ αἰτοῦντι.

ΥΠΟΜΝΗΣΙΣ

Ἡ σιγή, τὴν ὁποίαν μερικοὶ ἀπὸ τοὺς κυρίους ἀντιπροσώπου καὶ ἀναγνώσταί μας ἀντιτάσσουσι τόσον εἰς τὰς ἐπανειλημμένας ὑπομνήσεις μας, ὅσον καὶ εἰς τὰς ἐπιστολάς μας, μᾶς ἀναγκάζει νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ἀνιερὸν ζήτημα τῆς καθυστερήσεως τοῦ τιμήματος τῆς ἐγγραφῆς των.

Κύριοι, οἱ ὁποῖοι ἀξιοῦσι νὰ αὐτοκαλῶνται **Συνδρομηταὶ** ἐνὸς φύλλου, πῶς ἐννοοῦσι τὴν συνδρομήν, τὴν ὁποίαν παρέχουσιν εἰς αὐτό, ἂν ἐξακολουθοῦσι μὲ πείσμονα ὄντως ἀδιαφορίαν νὰ καθυστεροῦσι τίμημα τόσον γλίσχρον Ἐπιθεωρήσεως, ἢ ὁποία μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς θελήσεώς της, τῶν ὕλικῶν πόρων της, τῶν ἡθικῶν καὶ πνευματικῶν κεφαλαίων της, ἐξυπηρετεῖ τὴν Ἑλληνικὴν κοινότητα;

Ἡ παρατηρουμένη ἀδιαφορία, δὲν εἶναι κολακευτικὴ δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι τὴν ἔχουν ὡς σύμβολον.

Περιβάλλομεν τοὺς φίλους ἀναγνώστας μας διὰ τῆς μεγαλειέρας τρυφερότητος καὶ τῆς πλέον θερμῆς ἀγάπης, ἀλλὰ τὰς διαθέσεις μας αὐτὰς δὲν θὰ ἐπιτρέψωμεν ποτε νὰ καταχρασθῶσι καὶ μερικοὶ, οἱ ὁποῖοι ὁλως ἀναξίως ὑπεισέρχονται εἰς τὸν κύκλον των.

Ἀποτεινόμεθα μίαν ἐπὶ πλέον φορὰν πρὸς αὐτοὺς. Ἄς σπεύσωσι νὰ καὶνοῦσι τοὺς λογαριασμοὺς των. Εἶναι καιρὸς τοσοῦτον μᾶλλον, ὅσον ἢ δ' ἑξαμηνία λήγει μετὰ τινὰς ἐβδομάδας.

ἈΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΩ ΝΕΟΣΤΡΑΜΙΟΝ, Ἀθ. Χρηστίδην, δελετήριόν σας ἐλήφθη, τίμημα Ἐπιθεωρήσεως καὶ ἡμερολογίου ἀποστείλατε εἰς γραμματόσημα διὰ συστημένης ἐπιστολῆς, προσθέτως δὲ καὶ γρ. 3 διὰ περιπλέον αἰτούμενα φυλλάδια. — ΑΜΙΣΟΝ, Σ. Καλινόπουλον, ἀντίτιμον καὶ ἐπιστολὴν ἐλάβομεν, εὐχαριστοῦμεν. — Αὐτόθι, Ἀθαν. Ἀσπρίδην, ἐπιστολὴ ἐλήφθη, ἐσημειώσαμεν γραφόμενα σας, φύλλα ἀπεστάλησαν, ἐξετάσατε καὶ εἰς παλαιὰν διεύθυνσίν σας. — ΑΝ. ΚΑΒΑΚ (Βοσπόρου), Παν. Σοφοπούλου, ἐπιστολὴ μετ' ἀντιτίμου ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν, ἀπεστάλη εἰς διεύθυνσίν σας σειρά Δ' ἑξαμηνίας. — ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΝ, Ἀναστασίαν Παπαδοπούλου, ἡλλάγη διεύθυνσις. — ΑΚ ΔΑΓ, Χαρολάμπην Λαζαρίδην, ἀπεστάλη σειρά Δ' ἑξαμηνίας διὰ νέαν ἐγγραφὴν Λωροθεοῦ Εὐτυχίδου, ἀναμένομεν τίμημα.

ΓΚΙΜΟΥΛΤΖΙΝΑΝ, Ἡλίαν Μουμιτζήν, διεύθυνσις ἡλλάγη, φύλλα ἀποστέλλομεν.

ΙΝΕΠΟΛΙΝ, Ἀλέξ. Ἀλεξιάδην, ταχυδρομικῶς θὰ λάβητε ἀποδείξεις. — ΙΚΟΝΙΟΝ, Σ. Σκαναβήν, ἐλήφθη ἀντίτιμον Δ' ἑξαμηνίας, εὐχαριστοῦμεν.

ΚΟΖΛΟΥ, Κ. Κωνσταντινίδην, πληρώσατε καθυστερούμενον τίμημα Ἐπιθεωρήσεώς μας. — ΚΑΛΑΠΟΛΙΝ, Ἀν. Σ. Θεοφιλίδην, ἀναμένομεν τίμημα τῆς Ἐπιθεωρήσεώς μας. — ΚΑΤΑΦΥΓΙΟΝ, Α. Κυράν, ἀπαντῶμεν δι' ἐπιστολῆς. — ΚΕΡΑΣΟΥΝΙΑ, Γ. Καμπούρογλου, ἐπιστολὴ ἐλήφθη, ταχυδρ. ἀπαντῶμεν.

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΝ, Γεώργ. Ταχοῦλαν, ἐπιστολὴ καὶ ἀντίτιμον ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. — ΜΕΤΡΑΣ, Λευκοθέαν Σταυριδου, φύλλα ἀποστέλλονται τακτικῶς.

ΞΑΝΘΗΝ, Κ. Γούναρην, 50 φύλλα 87ου ἀριθμ. ἀπεστάλησαν ἅμα τῇ παραλαβῇ δελταρίου σας.

ΟΙΝΟΗΝ, Κ. Τσικριτζήν, ἐπιστολὴ ἐλήφθη, ἀριθμὸς φύλλων ἠδύθη, εἰς νέαν ἐγγραφὴν Ὀδησοῦ

ἐπέμψαμεν φύλλον, ἀπόδειξιν λαμβάνετε, ταχυδρομικῶς ἀπαντῶμεν.

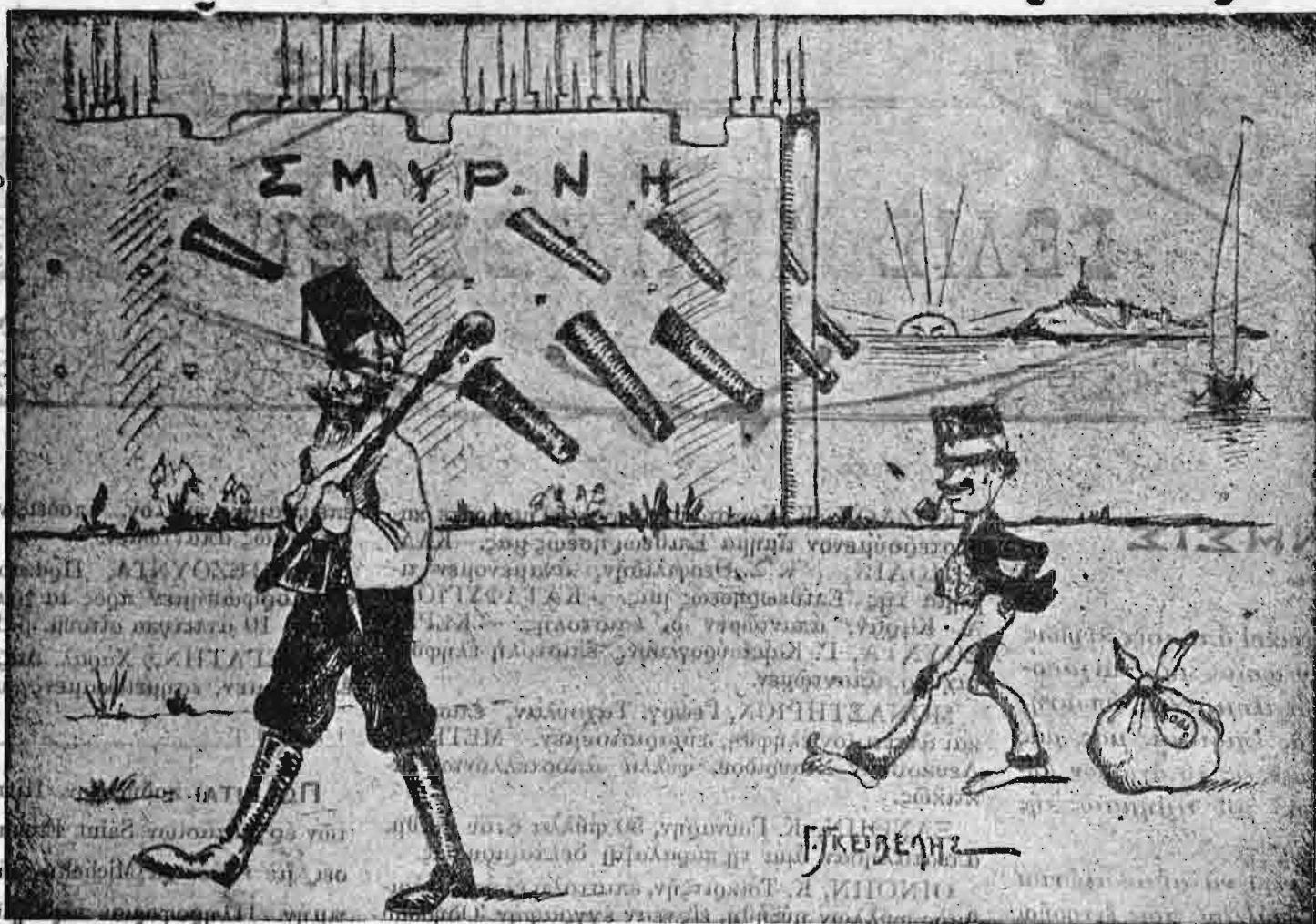
ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑ, Πράκτορεῖον ἐφημερίδου συννεμορφώθημεν πρὸς τὰ γραφόμενα τῆς τελωνταίας, 10 ἀντίτυπα αἰτοῦμ. βιβλίου στέλλομεν.

ΥΟΣΓΑΤΗΝ, Χαράλ. Λαζαρίδην, 83ον ἀριθμ. ἐπέμψαμεν, ἐσημειώσαμεν γραφόμενα σας.

|||||

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ποδήλατον Hirondelle retrodirecte τῶν ἐργοστασίων Saint Etienne, ἐν καλῇ καταστάσει, μὲ ἐλάστιχα Michelin καὶ εἰς συγκαταβατικὴν τιμήν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

**ΤΑΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΑΣ ΕΙΣ ΤΟ
ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΤΥΠΟΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΤΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ,
ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΛΟΥ ΚΑΙ ΣΑ'
ΕΝ ΓΑΛΑΤΑ, ΠΕΜΠΤΟ ΠΑΖΑΡΟ.
ΟΔΟΣ ΤΣΕΣΜΕ 3
ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ-ΕΥΘΗΝΙΑ**

Ο Κλέφτης. — Α! νά παρ'ό δρόμ'ος! δέν θά μ'πορέσω νά μ'πω πάλιν
ναί μὲν τὰ παράτησεν ὁ Μπεχτοῦς, μὰ τι! τό τσαλιὰ καὶ ἀγκάθια ποῦ ἔβαλε ποινὴν!

ἡ κοπάνισαν ἀέρα ἐπὶ ἑνα ὁλόκληρον ἔτος, πάνε τώρα νά πάρουν τὸν ἀέρα τούτῳ.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ: ΣΤΑΙΝ

Τυπ. Ἀριστοβούλου. Ἀναστασιάδου καὶ Σας — Ὑπεύθυνος: Ἀριστοβούλος Α. Χρησιδης.